

JORNADA COMARCAL

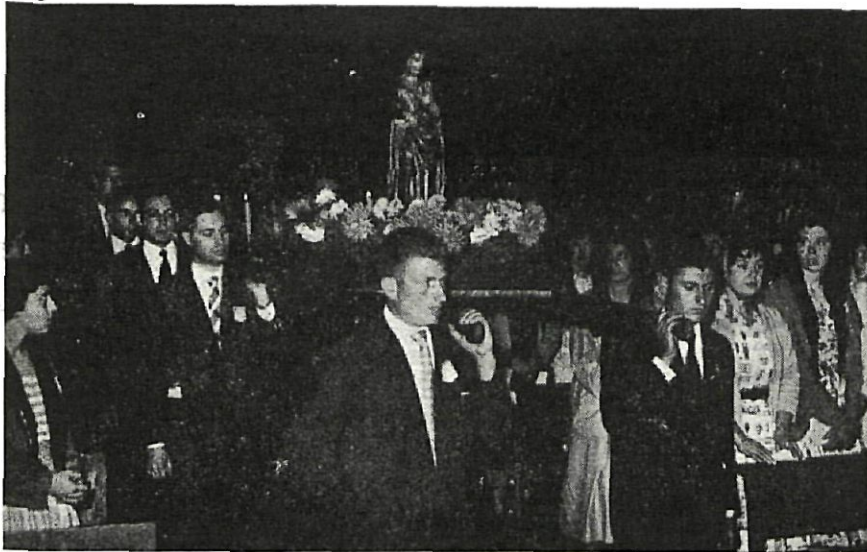

Lector...

Aquí tienes, lector, un número verdaderamente extraordinario. Extraordinario por sus simples dimensiones, pero extraordinario, sobre todo, por cuanto se trata de un reflejo del trabajo auténtico al que, durante un año, se ha entregado con entusiasmo nuestra juventud.

Bajo el lema del mejoramiento del hogar, el tiempo transcurrido entre la III y la IV Jornada Comarcal, ha sido un tiempo de esfuerzo, de profundización cuyos resultados, a través de este número, queremos que llegue a todos.

Es, pues, un número de juventud, para la juventud especialmente, pero también para cualquier lector que podrá encontrar en él, a través de él, la constatación de una juventud que se esfuerza en mejorar. Y esto es, para todos, un verdadero consuelo y una legítima satisfacción.

12
JUNIO
1960

Precio: 5 pesetas

Acción
Católica
SEMANARIO PARROQUIAL

490

Radio Aragonés

A. Clavé, 63 - GRANOLLERS - Telf. 557

le ofrece solamente marcas de calidad

Invicta
Radio

Marconi - RCA - Invicta - La Voz de su Amo - Optimus

Cunillera

Granollers

PROGRESO AGRICOLA

Revista mensual agropecuaria

Suscripciones:

Alfonso IV, 59

GRANOLLERS

Comercial Saperas

Almacén de Coloniales

Calle Gerona, 10 - Teléfono 626

GRANOLLERS

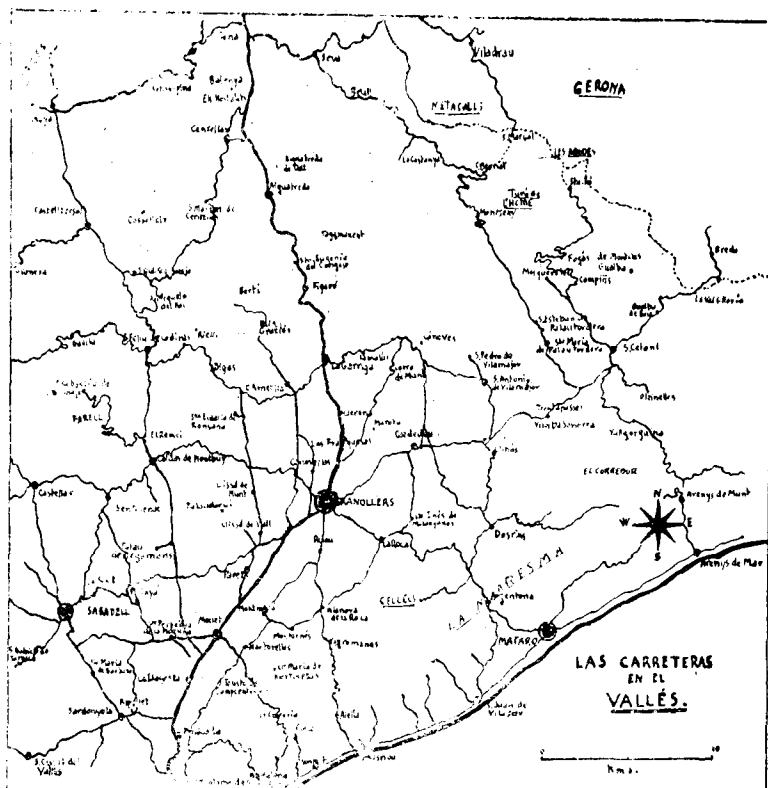
Sastrería Sitjes

GRANOLLERS

GARAGE ELOY

Concesionario Citroën - Ossa

Teléfono 73 - GRANOLLERS

Amics:

Tots esperem amb joia i amb il·lusió la IV Jornada Comarcal de Joventut. Serà un esdeveniment considerable.

Era difícil, pel jovent del Vallès i del Baix Montseny, superar les esplèndides jornades passades i, no obstant, a aquestes hores no costa d'endevinar que això ja ha estat possible.

Ha estat possible pel treball d'aquest equip extraordinari de joves i noies, representants de cada poble, que ha preparat la Jornada amb sacrifici i il·lusió.

Ha estat possible per la generositat i l'entusiasme amb que els joves i noies de cada poble, guiats pels seus Consiliaris, han realitzat les seves Jornades de sector. I per l'estímul que ens han donat les Jornades magnífiques de les altres comarques.

* * *

Hi ha un fet nou en la nostra Jornada, que la marcarà profundament. Per primera vegada la fem amb plena consciència de formar part d'un Moviment Mundial de Joventut Catòlica d'extraordinària força.

Als pobles d'arreu del món hi ha joves i noies amb els nostres mateixos ideals. I, en la Jornada, coneixerem els problemes que viuen aquests joves i noies. Això ens ajudarà a eixamplar els horitzons del nostre petit món de cada dia.

Veurem, més que mai, com cal el nostre esforç, jove i valent, per a portar a casa nostra, als germans, al món, una resposta a la seva necessitat, a la seva fam d'alegria, d'amor, de Déu.

Quan el vespre de la Jornada, tornem a casa, portarem un poc més de claror a dintre nostre. Tindrem la consciència certa d'haver donat un altre pas endavant per aquest camí meravellós que Déu marca a la nostra joventut.

MARCEL GALOBART

La teva llar d'ara

Enguany la campanya pel millorament, ha estat centrada en el lema: « Millorem les nostres llars ». No cal dir que l'actualitat palpant que aquest lema té per gran nombre de les nostres noies, es fa potser dels més interessants, i no voldríem que deixéssim passar aquesta oportunitat per a fer nos « millors ». tenint en compte que, si bé el millorar l'individu, és el primer pas per al millorament general, no podem oblidar que la llar, la família, és la segona cèl·lula de la societat i per tant, el nostre « millorament » ha d'ésser bàsic i creiem que les noies hem de donar aquest primer pas.

S'ha parlat molt d'aquesta campanya i, tot i això, veritat que hem quedat tal com estavem? Noia! Amiga! Tu que llegeixes això, has fet quelcom per millorar la teva llar? La que tens ara; aquesta que sap de les teves penes i alegries, aquesta que potser espera una renovació.

Anima't; encara hi ets a temps. Crist, que està amb tu, veu la teva bona voluntat i t'ajudarà; no en dubtis. I d'aquí un temps, veuràs el fruit del teu treball i el goig que sentiràs serà el premi i la benedicció de Déu a casa teva.

EULALIA POU

Atención!

Joven, muchacha!

Final de la Campaña de Juventud

"Preparemos hoy nuestro hogar de mañana"

Excursión a Montserrat

día 24 de Junio

Inscripciones: Centro Católico (Salamera)

Responsable: Agustín Lorenzo

Precio: 85 ptas.

EXPOSICION

EL HAMBRE EN EL MUNDO

I Congreso Mundial de la Juventud Rural Católica
LOURDES

Sala de Exposiciones de la Caja de Ahorros Provincial (Del 12 al 26 de Junio)

La Campaña de Juventud de este año

«Millorem les nostres llars»

vista desde Granollers

Verdaderamente es impresionante recordar y poder detallar la serie de actos y actividades que se han venido celebrando en nuestra Comarca del Vallés y Bajo Montseny.

Aunque nuestro optimismo es bueno, tenemos que decir que no podíamos imaginar que la presente campaña diese tanto de sí y que la juventud se la tomase con tanta seriedad y sobre todo con tanto impulso.

Será interesante, para los que han seguido la campaña de cerca, y también para los que se han enterado esporádicamente de nuestras actividades, recordar, de una manera concreta, los actos, uno por uno, que se han venido sucediendo hasta llegar a nuestra IV Gran Jornada Comarcal.

Tenemos la inauguración del curso en Octubre: los jóvenes en Parets y las muchachas en Granollers.

Seguidamente San Esteban de Palautordera, después Granollers y más tarde Cardedeu, ya en Diciembre, celebran de una manera masiva sus semanas de Juventud. Cardedeu y Granollers tienen el acierto, y a través de una encuesta, continúan sus semanas, con unos programas que han durado todo el curso.

Las Fiestas de Navidad han tenido resonancia en la mayoría de los pueblos; casi todos han procurado dignificar, de un modo o de otro, las fiestas más hogareñas del año. Cabe destacar los concursos de pesebres, «Vetillades Nadalenques» y otras fiestas, en el día de Año Nuevo y Reyes. Mollet se destacó con unas estrellas monumentales que sirvieron para adorno de sus calles, durante las fiestas de Navidad.

El día 6 de Febrero se hizo una «Foguera Comarcal» en Granollers; asistieron 100 jóvenes, representantes de la mayoría de pueblos de la comarca.

Después de la «Foguera», en la que se dieron normas y salieron iniciativas para la IV Jornada Comarcal de Granollers, también se dibujó lo que podían ser las semanas de juventud y las jornadas de sector.

Y así se han venido sucediendo, sin interrupción. Siendo los primeros que dieron la tónica, los pueblos de Llíssá de Munt, Llíssá de Vall, Sta. Eulalia, Bigues y Riells. Sus semanas de juventud las celebraron los días del 27 de Marzo al 2 de Abril, para terminar con una Jornada de Sector, en Llíssá de Munt, el día 3 de Abril.

Después son los pueblos de La Roca,

Vilanova, Vallromanes, Montornés y Sta. Inés, que celebraron sus semanas de juventud, durante los días del 19 al 23 de Abril. El 24 de Abril tuvieron su Jornada de Sector (matinal) en La Roca.

Durante los meses de Abril y Mayo hemos tenido unas interesantes semanas de juventud en pueblos que, por su suficiencia, pueden celebrar su semana por sí solos, con éxito asegurado, ya que cuentan con mayor número de jóvenes.

Tenemos noticia de haber celebrado, con brillante éxito, la Semana de Juventud, los pueblos de Mollet, Caldas de Montbuy, Castellar del Vallés y Moncada.

San Antonio de Vilamajor, junto con los pueblos del sector de Cardedeu, Llinás, Cánoves, San Pedro de Vilamajor, Collsabadell y Villalba, celebraron la Semana de Juventud los días del 9 al 14 de Mayo. El día 15, Jornada de Sector (tòdo el día) en San Antonio de Vilamajor.

El día 22 de Mayo, Llerona tiene asimismo Jornada de Sector, junto con los pueblos de Corró de Munt, Corró de Vall y Marata.

El mismo día 22, en Parets, se pone punto final a la Semana de Juventud, que venía celebrando desde el día 19 de Mayo.

El día 26, fiesta de la Ascensión, San Esteban de Palautordera tuvo su Jornada de Sector, junto con San Celoni y todos los pueblos del Bajo Montseny.

Resumiendo: nuestra Comarca del Vallés y Bajo Montseny han celebrado Se-

manas de Juventud: San Esteban de Palautordera, Granollers, Cardedeu, Sta. Eulalia, Llíssá de Munt, Llíssá de Vall, Bigues, Riells, La Roca, Vilanova, Vallromanes, Montornés, Sta. Inés, Mollet, Caldas, Castellar, Moncada, S. Antoni de Vilamajor y Parets. Total: 19 pueblos.

Han tenido Jornadas de Sector en Llíssá de Munt, La Roca, San Antonio de Vilamajor, Llerona y San Esteban de Palautordera. Total: 5.

Entre tanto, no se ha olvidado ni un solo momento la preparación de la Gran Jornada Comarcal de Granollers. En principio, se tenía que celebrar el pasado 8 de Mayo, pero por dificultades imprevistas, no se pudo celebrar en dicho día, aplazándose hasta el próximo día 12 de Junio.

Desde hace días funcionan las diferentes comisiones, siendo éstas: Comisión Central, Comisiones de Propaganda, Económica, de Concursos (teatro, literario y de fotografía), Comisión de Preparación de Pueblos y Comisión de Actos de la Jornada.

Por otro lado, la Comisión visita Sres. Rectores, formada por los consiliarios de la Jornada, Mn. Juan Samper y Mn. Pedro Batlles, se han dedicado a visitar a todos los Sres. Rectores, siendo estas visitas muy eficaces, prometiendo dar un gran impulso para que se acerquen los jóvenes a la Jornada de Granollers.

Tampoco han faltado las eficaces reuniones de la Comisión Central y otras cuatro reuniones generales con todos los jóvenes y muchachos responsables de los diferentes pueblos de la Comarca.

En estos últimos días, a pocos de la Jornada, el trabajo es intensísimo. Todos tenemos cosas concretas para hacer y esperamos con ilusión el día 12 de Junio. Día de gran gala para Granollers, que va a recibir a toda la juventud de nuestra Comarca, y ya sólo queda desearles una feliz estancia entre nosotros.

Jordi Quincoces

Joves i noies de la Comarca!

Visiteu l'Exposició

“La llar moderna”

Caixa d'Estalvis Provincial

Per una joventut millor

Carta oberta del President Diocesà

De nou estem a les portes d'una gran Jornada Comarcal. La del Vallès. La quarta vegada que la joventut d'aquesta comarca beneïda per Déu, en un esforç gegantí s'aplega a Granollers per fer sentir el seu afany de millorament. Un afany, no pas de tots. De veritat, potser dels menys. No hi fa res. D'altres n'hi ha que, empesos per la força dels menys, milloraran també la seva vida i ajudaran a millorar als demés, per fer més digne el trocet de món que tenen sota els seus peus.

I certament que el que ens proposem no és gens fàcil. Ens costarà molts esforços. Seran moltes les hores esmerçades, sense veure'n, potser, els fruits: tota la nostra joventut dedicada a un anhel de millorament personal i d'ajuda als altres.

Possiblement no trobaràs ningú que et garanteixi un èxit esclatant. Però, tu saps que no podem deixar-nos enlluernar per uns resultats aparents. No en tenim prou que siguin molts els que s'arribin a Granollers. A tu i a mi, ens preocupa el seu millorament real.

N'hi ha un, de millorament, que podem, una mica, garantir. Són el teu i el meu. I, si ho busquem bé, trobarem en mig de les moltes dificultats, unes ajudes en les que mai hem pensat, que ens acompanyaran per aquest camí que hem iniciat.

Que no el veus l'espectacle desencoratja lor de tants joves que no pensen en res, que no es mouen per res, que no vibren per res? I pregunta a un d'ells, quin sentit té la seva vida? El temps s'esmuny de les seves mans i no fan res per a fer fèrtil la seva joventut. Que encara no s'han adonat que la vida que viuen no val res? Fins quan arrossegaran la càrrega de les seves petites coses que els lliga i priva de prendre volada? Què és per ells la vida i quin sentit té el viure? Tenen muntades un seguit d'il·lusiónetes raquíiques que els fan moure, lentament, feixugament, cap a un cantó o un altre sense saber perquè. I aquesta mateixa llanguidesa els fa caducs abans d'ésser joves.

Si els ho dius, no et faran cas. És massa fàcil el seu viure, com apagat el seu entusiasme, per a decidir-se a fer quelcom de profit.

I si de veritat, tu, amic, vols apoiar la teva espatlla en aquesta empresa que tenim començada, és precís que avui —no demà— et decideixis a revisar la teva vida i fer-la útil: a adquirir un concepte clar del teu paper en la teva família, en el teu poble, en la família que aviat faràs créixer, en el teu treball i en mig dels teus amics. I decideix-te a cridar molt alt —com Crist ho féu a Llätzer—, dient als teus amics: aixeca't; surt del sepulcre on vius! Estranya paradoxa, viure —que és dinamisme, que és força, que és camí a córrer, que són objectius a aconseguir— en un sepulcre —lloc on els vius hi duen als que ja no ho són, perquè humanament han deixat d'ésser— repòs dels que han passat.

No dubtis que, o ens llancem a viure una vida que valgui la pena de ser viscuda, o la joventut de la nostra generació ja ha passat.

Ha passat, perquè els nostres pobles no en reberàn cap benefici d'ella; perquè no constarà enlloc; perquè la societat s'anirà desenvolupant sense comptar-hi per res.

I el món ens necessita a tu i a mi i a tots els altres. Convence-te'n. Nosaltres volem edificar un món nou —i l'edificarem— perquè tu i jo estem cansats del que vivim, perquè volem una convivència més humana i cristiana en cada una de les persones del nostre voltant; perquè tenim fe en la nostra Joventut i en les possibilitats de la nostra força. Perquè VOLEM i tenim qui ens va al davant i ens ajuda. Crist va posar les primeres pedres d'aquesta nova ciutat.

Aixeca els ulls i mira, com els apòstols els camps ja rossos per a la sega. Il·lusiona't amb la tasca que ens espera. Assaboreix tota la bellesa que Déu ha posat en el món, perquè poguem fruit-la i fes girar els teus amics, que no la veuen perquè estan d'esquena.

JOSEP M^a SOL

Granollers

A. C. - Actividades 1959-1960

19 al 25 octubre 1959 — Distribución de la encuesta preparatoria a la III Semana de Juventud.

2 al 8 noviembre 1959 — III Semana de Juventud: «Preparamos hoy Nuestro Hogar de Mañana». Asistencia impresionante: un promedio de 700 diarios. La clausura, muy interesante, desprovista de toda espectacularidad, pero muy eficaz. Consiste en una Misa vibrante, vivida, y unas reuniones por equipos para estudiar el resultado de la Semana, proyectos y realizaciones prácticas. Se comprometen 80 jóvenes y muchachas.

1 de enero 1960 — «Vetllada Nadalenc», «turonada» y mucha alegría. Asisten 160 jóvenes. Lanzamiento de la campaña local «Preparamos hoy nuestro hogar de mañana». Distribución personal del programa de actividades enero-junio.

De enero a junio. Cursos mensuales de Iniciación Teológica, dedicando tres conferencias a cada uno de los siguientes temas: «El niño por dentro», «Dios se da a conocer», «La palabra de Dios», «El Misterio pascual», «La ley de Cristo» y «La vida interior» (con la asistencia de 50 jóvenes).

Conferencias mensuales para jóvenes y muchachas, sobre «El noviazgo», «El hombre y la mujer», «El matrimonio», «La felicidad conyugal», «Los hijos» y «El hogar por dentro». Asistencia superior a los 200.

14 abril — Solemne plegaria colectiva de A. C. Distribución personal de la encuesta especializada de preparación al matrimonio.

23 abril - Fiesta del Libro. «Stand» en la Pl. Caídos. Distribución de la típica rosa.

24 abril al 1 mayo — Exposición: Imágenes en el hogar.

24 abril — «Vetllada Pasqual». 150 jóvenes y muchachas se reúnen en animada velada para celebrar la alegría de la Resurrección del Señor. Sorpresa: la monumental «mona». Asisten a la velada el Presidente Nacional de las Juventudes Rurales y miembros del Consejo Diocesano de A. C.

8 mayo — Conferencia: «La Iglesia ante el arte actual».

27, 28, 29 mayo — 19 delegados de Granollers participan en el I Congreso Mundial de la Juventud Rural Católica en Lourdes.

4 Junio — Rosario de la Aurora, Sta. Misa por el fruto de la Jornada Comarcal.

12 Junio — IV Jornada Comarcal en Granollers.

24 Junio — Excursión a Montserrat, final de la campaña anual.

Granollers

Nostra Senyora de Fàtima

La Parròquia més jove de totes les del Bisbat, també està incorporada al moviment de joventut. Sota el guiatge del nostre estimat senyor Rector, les nostres activitats sempre han estat dirigides de cara al lema de la Campanya. Cal dir que l'actuació conjunta amb la Parròquia de Sant Esteve (reunions de militants, unitat de programa, etc.) ens ha ajudat molt en aquest sentit.

Festes de Germanor.— Paral·lelament a la solemne celebració litúrgica de les festivitats, els joves hem organitzat actes adients a cada una d'elles, en els quals s'ha procurat assolir un ambient de germanor.

Apuntem breument cada un d'ells: La Festa d'octubre de l'any passat (aniversari de les aparicions de la Mare de

Déu), la castanyada en el dia de Tots Sants i una vetllada nadalenca en sortint de la Misa del Gall.

Pels Reis d'aquest any es va plantar un gran arbre de Nadal davant de la Parròquia amb presents per als nens del Catecisme. Aquest homenatge del jovent als petits va atraure la simpatia del veïnat.

El dilluns de Pasqua sortirem d'excursió al Montseny. Després de participar a la Misa celebrada a Santa Fè, es va emprendre l'ascensió del Turó de l'Home i les Agudes, passant els vuitanta nois i noies una diada de sana alegria. I, finalment, la preparació i participació en la Festa Major a honor de la Mare de Déu que en la nostra Parròquia prenen un caire marcadament jove, essent organitzats tots els actes pels mateixos joves responsables.

Reunions.— Amb la Llar Parroquial de Joventut hem resolt un problema que temps ha teníem plantejat: El poder tenir un lloc per a reunir-nos. De l'acte de la inauguració podem dir-vos que ens va acompanyar en Marcel Galobart, com també uns militants de la Parròquia de Sant Esteve, i fins i tot ens parlà Mossèn Batlles per mitjà d'una cinta magnetofònica.

Per a preparar aquesta Llar es va fer una enquesta per saber l'opinió del jovent sobre la seva utilitat i amb gran

satisfacció constatarem que, per a la majoria, havia d'ésser un vehicle per a unir-nos al moviment de joventut.

Cada setmana, acabada la Misa de dos quarts d'onze, es fa la reunió general dels nois, i, una vegada al mes, n'hi ha una de nois i noies.

Alguns militants estan encarregats de la secció d'Aspirants d'Acció Catòlica.

Activitats Parroquials.— Podem posar, com activitats dels joves, la participació a la Misa parroquial, contribuint amb el diàleg i cants que tingui veritablement caràcter d'assemblea.

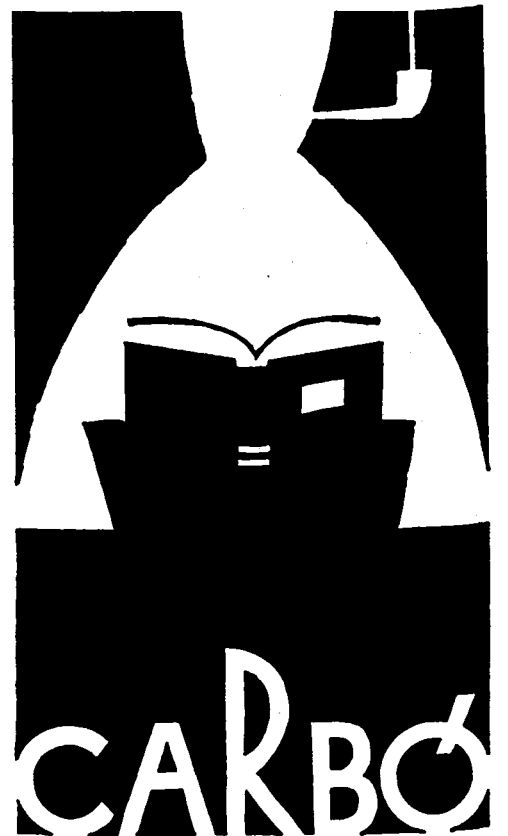
S'ha pres part a la campanya que s'està realitzant per a comprar el terreny on es té de construir la definitiva Parròquia. I anotem també que un grup de joves ajuda al senyor Rector en la tasca de l'ensenyament de Catecisme als infants.

Maria Palau.— Qui és? Segurament que us fareu aquesta pregunta; per a nosaltres no hi ha motiu, sinó, mireu què escrivia de Maria Palau, amb motiu de la seva mort, Mn. Joan Samper: «Era una autèntica militant. Sense curssets, ni reunions, ni cercles d'estudis —no pas perquè els despreciés, que bé prou els desitjava— però amb una vida interior profunda i senzilla, una caritat ardentíssima i una entrega absoluta i confiada en Déu».

Els joves de Fàtima tots sabem que si no hagués estat per ella segurament que no formariem part d'aquest grup de joventut ni d'aquesta Parròquia, perquè no existirien ni el grup ni la Parròquia. Ella era la nostra «mare» espiritual.

Donem gràcies a Déu que s'ha valgut d'ella —del seu anorreament— per a fer la gran obra que és la formació d'una nova Parròquia, per mitjà de la qual tots els seus feligresos i especialment el grup de joventut que ella tant estimava, podran obtenir molt més abundantment la gràcia necessària per a viure units a Crist.

Baldiri Pericas i Duran

CAMISAS A MEDIDA

Cuellos perfectos inarrugables

CAMISERIA - SASTRERIA

RIERA

PLAZA OLLAS, 18

Setmana de Joventut de Granollers (1959), III Jornada Comarcal i una mostra de l'Exposició de la Llar, a Sant Antoni de Vilamajor. Uns quants documents gràfics d'aquesta història del Moviment de la joventut comarcal que és, ja, una història positiva.

Llinás

La juventud de Llinás del Vallés a semejanza de la de otros pueblos, es en esencia una juventud entusiasta que procura que todos cuantos actos se realicen sean de la máxima solemnidad. Durante todo este periodo de preparación para la gran Jornada Comarcal, no han escatimado esfuerzo alguno para contribuir a que esta jornada resplandezca con todo el esplendor que se merece.

No se han podido celebrar, en este pueblo, semanas de juventud porque se ha participado en las de los pueblos vecinos; ahora bien, el año que viene, si Dios quiere, celebraremos una en la que se pondrá todo el entusiasmo y se trabajará para que la juventud de otros pueblos que la visiten se encuentren a gusto y que no se pueda registrar ningún fallo.

Gracias a la eficaz labor del Rdo. Cura Párroco y de otras personas de buena voluntad que se han sumado para realizar la difícil tarea de encaminar a la juventud; gracias a Dios, podemos estar agradecidos de que se ha registrado un cambio verdaderamente impresionante con respecto a la misma, ya que ahora, cuando se necesita la colaboración de los jóvenes, todos están dispuestos a trabajar en lo que sea, poniendo su empeño y buena voluntad.

Sólo deseamos que este entusiasmo aumente siempre y sea tan fructífero como para decir que la juventud de Llinás del Vallés siempre está dispuesta a trabajar y a cooperar en todo aspecto.

**Especialidad en nivelaciones
de terrenos con máquinas
modernas**

Lorenzo Codina Riera

Llinás del Vallés

VALOR DE LA NOIA

Tots recordem la gran Jornada de l'any passat. Vàrem viure un dia intens, ple, i ens va deixar una forta impressió. Vàrem descobrir que hi havia moltes coses en la nostra vida que no ens agradaven prou i vegérem que es podien millorar. Vàrem dir, doncs, « Volem millorar ». Aquest any hem concretat un aspecte d'aquest millorament i diem « Millorem les nostres llars ». Aquí sí que les noies hi tenim una tasca molt important.

Déu ens ha posat al món i ens ha fet noies; i per tant, tenim una missió concreta per aquest fet. Si som noies conscients que hem comprès bé la gran missió d'amor que Déu ens ha assenyalat, no hem de tenir complexos d'inferioritat. Valem molt, moltíssim.

Déu va crear la dona per ésser mare i, com a tal, el suport de la llar. Ens ho diu expresament la revelació. El Creador va formar la dona per a donar a l'home una ajuda igual a ell. L'home sense ella és incomplet. La seva forta contextura, inclinada a l'energia, el fa aspre, dur; ell sol resultaria insuportable; necessita el tracte de la dona que llimi la seva aspresa, afini la seva brusquetat, posi delicadesa en els seus modals durs, freni la seva vehemència passional amb ideals de superior bellesa. El precepte de la procreació: « Creixeu i multipliqueu-vos i ompliu la terra... » (Gen. I, 28) es va donar per l'home i per la dona. Als dos correspon la continuació de la humanitat i l'elaboració de la cultura.

El Creador va dotar a l'home i a la dona de la mateixa dignitat. Conjuntament tenen de portar a terme la missió de dominar la terra. Aquesta col·laboració no deu entendre's en el sentit de que correspon a la dona obrar passivament, utilitzada per l'home en la forma que aquest vulgui. Els dos tenen el deure de servir a Déu, completant-se mutuament, d'acord cada un amb les seves diferents característiques naturals, ja que han estat diversament dotats. Ja Plató deia, i és molt cert, que els homes fan les lleis i que les dones fan els costums, i el que determina el valor del poble són els costums, puix cadascun ha de salvar-se a si mateix, i la salvació o la condemnaió provenen dels costums, bons o dolents, de l'home. Les lleis són pedres, no penetren en el cor; són fórmules escrites en el paper que no arribarien a complir-se; serien lletra morta sense la influència de les dones. Per nosaltres ve la vida humana al món i per nosaltres es perfecciona. És cert que la Font de la vida del cos i de l'ànima és Déu, però Ell la comunica per mitjà nostre. No ens fem indignes d'aquesta gran missió.

Encara que la influència en la formació dels pobles pertoca més a les mares, les noies també podem contribuir a la santificació de la família de la qual formem part com germanes, com filles, com promeses, perquè, com deia Sant Pau, l'esposa cristiana santificava l'espós, que encara no ho era.

Difícilment la noia serà una bona mestressa de casa, el dia de demà, si no es prepara ja des d'ara per a aquesta tasca. Hi ha sentiments, gustos, que no s'improvitzen, que segueixen un aprenentatge, i el lloc on hem de fer aquesta pràctica és en les nostres llars d'ara.

Necessitem, per tant, estimar aquestes llars; preocupar-nos per tots els membres de la nostra actual família. La noia, juntament amb la mare, han de ser l'ànima de l'esperit familiar.

Hem de procurar que el nostre amor a la llar es reflexi en l'arranjament de totes les coses, vetllant per al bon ordre, posant-hi el cor en els petits detalls que sabem plauen als pares, que donen goig als germans i que alegren als petits.

Procurem també el bon gust en l'ambientació de la nostra llar, fent-la agradable, molt sovint amb coses ben senzilles com són unes flors, un quadre, la col·locació dels mobles... Tot pot ajudar a que tothom s'hi trobi bé.

No oblidem tampoc la pietat familiar. Pensem que les famílies resen juntes permaneixen unides. No deu haver-hi cap manifestació de la vida de la nostra família que no compti el nostre interès.

TERESA BRUGUERA
(De Llinàs)

Vilanova de La Roca

EL PROBLEMA PER DINTRE I SOLUCIO PER FORA

En els nostres dies, les circumstàncies són tals, que sovint ens queixem de que no tenim temps per a res. Gaire bé ni per a pensar. El treball, dinar, i els amics; i resulta que de les vint-i-quatre hores del dia, només som a casa a l'hora de menjar i del descans.

Es més: fins i tot potser ens haurem dit: «per què a casa?» I és que a casa hi trobem coses que ens semblen que no estan prou bé: aquell ram de flors que ja no serveix, aquell quadre que no és prou adequat, aquella eina que no és al seu lloc...

Ací ja trobem una cosa a fer. Si més no, a deixar-ho tot en ordre, a fer la llar una mica més bonica.

Però això és tan sols el començament. No ens hi trobarem bé a la nostra llar si hi manca pau i harmonia. No siguem tant egoïstes de guardar ho tot per als companys. També als nostres pares —i amb ells hi tenim més obligació que amb ningú—, els agrada saber les coses i conèixer els nostres problemes.

Comentant amb els qui conviuen amb nosaltres, aquell llibre, aquella conferència o el sentit d'allò que potser no coneixen prou bé, explicant-els un fet, o un acudit, per què no?, podem fer que hi hagi més bona avinença i les coses vagin més bé.

Però, fixem-nos-hi. Aquests, resumits, no són més que pocs dels molts aspectes que cal considerar, si de veritat ens proposem «millorar les nostres llars».

I el problema és doble, perquè, si volem formar-la, ens hem de preparar per a la llar futura. I de la nostra preparació d'avui dependrà la felicitat pròpia i d'altres en el dia de demà.

Per això mai no serà excessiu tot el que es faci en bé de les nostres llars. Conferències, setmanes de joventut, llibres, són mitjans excel·lents dels quals disposem.

Les conferències ho són perquè per les oïdes podem captar les idees i enfocar els problemes; els llibres, com a mitjà de divulgació, i setmanes de joventut, perquè vivim en esperit d'unió. Hi ha més alegria i entre tots no hi ha temença de preguntar allò que no hem entès prou bé, perquè tots ens coneixem.

Junts anem a la cloenda, en la qual —principalment en la Missa i la Comunió— rebem força per a fer realitat aquest propòsit de millorament.

Finalment, quan ja tots els pobles han captat el problema i tots s'han fet ressò de la crida, per a fer més gran el cercle, es reuneixen en la jornada comarcal. Ella serà el testimoni de la joventut capaç d'entusiasmar-se pels més nobles ideals.

I tant de bo que no sia sols l'entusiasmar-se d'un moment, sino que la realitat, més endavant, sigui més gran que l'esperançada.

Jordi Safont

La Jornada serà un testimoni del desvetllament de la nostra joventut

La joventut de la nostra comarca és bona, però li falta nervi i personalitat

Una conversa amb en Marcel Galobart

Ens ha semblat que ningú millor que en Marcel Galobart, delegat comarcal, ens podria parlar amb coneixement de causa del perquè de la Jornada i del fruit que se n'espera. Ell hi ha treballat intensament i n'és el primer il·lusionat. Per això li hem fet aquestes preguntes:

Què intenta ser la Jornada Comarcal? Còm la definiríeu?

Les primeres Jornades foren un crit de desvetllament als joves i les noies dels nostres pobles. Calia que tots plegats ens donéssim compte que érem capaços d'agermanar-nos i emprendre plegats un camí de superació i de millorament, tant en l'aspecte humà com en l'espiritual.

Ara, gràcies a Déu, la Jornada és ja un testimoni d'aquest desvetllament. No és una flor isolada, sinó un fruit madur que es cull després del treball fet tot l'any. És un exponent de la realitat del moviment de joventut catòlica a les nostres comarques.

Sabem que us porta molta feina. Creieu que val la pena?

Qualsevol treball que fem els homes val la pena si és fet amb intenció pura i amb sinceritat. Llavors, val més o menys la pena, segons el fi que es proposa.

Quins fruits n'espereu?

Fruits concrets i immediats, cap. Més ben dit, un, que hem sentit l'urgència d'assolir després de la nostra anada al Congrés Mundial de Joventut Rural a Lourdes: que els joves i les noies de les comarques sentin vivament el problema de la fam al món. L'acte de la tarda pot constituir el nervi d'aquest descobriment impressionant.

Fruits d'aquells que maduren lentament, però molts que arriben amb seguretat: joves i noies que tenen per primera vegada una visió nova de la seva vida; altres que descobreixen la seva responsabilitat envers els germans; llaç de germanor entre tots els pobles per mitjà del joventut.

Es clar que, naturalment, la Jornada sola no podria donar aquests fruits si no estés emmarcada en tot un moviment de joventut.

Per què el tema de la llar?

Si la campanya d'aquest any ha estat sobre la llar i la Jornada és el coronament de la Campanya, és evident que no podia ésser altre.

La Campanya de l'any passat, «Podem millorar», va ésser una invitació al millorament en general, concretada aquest any en l'aspecte — tan viu pel jove i la noia— de la seva llar d'avui i de demà.

Els joves mostraren la seva preferència envers aquest tema per mitjà d'una enquesta.

Quins valors destacaries de la Jornada d'aquest any?

Primer: les Jornades de Sector que l'han preparada. Per elles, el missatge de la Campanya ha arribat molt més profundament a molts més joves i noies.

Segon: que és fruit d'un treball real d'equip. I un equip responsable de joves i noies no s'improvitza.

El Congrés Mundial de la Fam a Lourdes

ENS PARLA JOAN ROSSELL

Som el dia 31 de Maig. I per les carreteres de la Vall d'Aran van quatre coixes que porten 126 boques que canten, són de 126 nois i noies de les comarques de la Diòcesi de Barcelona que venim d'assistir com a delegats al primer Congrés MIJARC, a Lourdes. Tornem joiosos i animats per l'espectacle meravellós de tot el que hem vist (Lourdes en sí, el Congrés i els congressistes) i alligonats pel significat intens del seu missatge. Ens acompanyen en el viatge consiliaris i en Joan Rossell, que com a delegat general ha estat en contacte, a Lourdes, amb els dirigents del Congrés. Per això hem provocat aquesta conversa, per a demanar-li que ens doni la seva visió, que es una visió «per dintre»:

Què és el MIJARC?

Es la federació dels diferents moviments de joventut agrícola i rural del món. La seva finalitat no és altra que consolidar els moviments allà on n'hi ha, donant-els el sentit internacional, i fer-los néixer i després créixer allà on no hi són encara.

Sabem que aquest és el primer congrés del MIJARC. Quina finalitat té?

Primerament, donar una majoria d'edat al MIJARC, que no la tenia encara, perquè es un moviment nou. Els signes externs d'aquesta majoria d'edat poden molt bé ser que, amb motiu del Congrés, s'ha anunciat el seu ingrés a la UNESCO i a la FAO. També proclamar al món que l'Església ha volgut prendre l'iniciativa d'organitzar el moviment apostòlic de la joventut rural en el món lliure. Donar consciència de solidaritat i unió a tothom que treballa apostòlicament dintre l'ambient rural de tots els països. Celebrar el 30 aniversari de la JAC francesa i demostrar que el moviment d'Acció Catòlica és un moviment potent, i alhora d'allà on es pot arribar amb l'experiència d'uns anys d'acció.

El tema del Congrés ha estat: la Fam en el món. Ens pots dir per què s'ha escollit aquest tema?

En el món encara es majoria la joventut rural. És un fet que consta en les estadístiques. A més, desgraciadament són majoria els rurals del món que passen fam. No és una exageració. Ni tampoc ens referim solament a la fam en sentit biològic, sinó també a la legítima fam de cultura, de justícia, de Déu. Aquest problema és greu, especialment en els països que anomenem subdesenvoltats com la Índia, alguns indrets de l'Amèrica del Sur, etc., en els quals la població és quasi tota rural i que en realitat viuen en l'esclavitud de països poderosos i tècnicament més avançats.

Per què s'ha triat Lourdes com escenari d'aquest Congrés?

Per diverses raons. La primera, per la Mare de Déu. Lourdes és el santuari marià més conegut internacionalment. La joventut rural catòlica no podia fer res més bonic i eficaç: oferir als peus de la Mare les seves inquietuds i els seus desitjos. Segona: perquè França és la nació que té més militants de la JAC i perquè aquest any celebra el 30 aniversari de la seva fundació. I hi ha una altra raó d'ordre més pràctic: ben segur que en cap lloc del món s'haurien trobat tants mitjans i possibilitats, tractant-se d'acollir a un nombre tan gran de congressistes. Lourdes té al·logament adequat per tanta gent, i com per altra banda no és una ciutat gran, «hem estat sols» i el Congrés exigia un clima «de carrer», apart del que ja es creava en cada un dels seus actes. Lourdes ha estat el lloc ideal per aconseguir tot això.

Has dit que hi assistiren molts joves i noies. Efectivament, els actes massius eren impressionants. Tens alguna dada concreta de l'assistència dels congressistes?

Han assistit 30 000 joves i noies delegats de 61 països. Un Congrés autènticament internacional on eren representats totes les races i tots els continents.

Quin lloc podem dir que ha tingut la nostra participació?

Molt modest, però molt d'acord amb la realitat del nostre Moviment, que és petit perquè encara és jove. Erem uns 400 de tota Espanya, dels quals 126 de la nostra diòcesi, que portavem la representació de totes les comarques en les que el nostre moviment és ja una realitat.

Quins han estat els actes principals del Congrés?

El més important sigué el Pontifical. Ens unírem tots a l'acció litúrgica per una «comunió» vertaderament universal amb els nostres germans del món rural. Dos cents cinquanta sacerdots distribuïren la sagrada comunió durant 17 minuts.

Un altre acte que em va impressionar molt fou el joc escènic, símbol de la fam al món, extraordinàriament ben representat, amb un guió valent i una precisió i qualitat escenogràfica insuperable.

Què et sembla, per a concloure, que en podem treure nosaltres de Lourdes?

Hem de dir que ja n'hem tret molt. El recolliment en la pregària que els de la nostra diòcesi férem a la gruta als peus de la Verge poc abans de marxar, i les paraules sinceres i oportunes dels nois i noies que varen parlar en el sobre-
taula de cloenda del pelegrinatge, a Tremp, ens fa veure que hem entès el Congrés i els problemes del món rural. Perquè les paraules d'aquells nois i noies foren una repetició sincera de les que varen dir els personatges centrals al final del joc escènic: «Ajudar a aquests problemes i contribuir a solucionar-los, depèn de nosaltres». I no sols una repetició, sinó una resposta autènticament militant: «La joventut del món pot comptar amb nosaltres». — P. S.

Llerona

Seria molt interessant presentar un breu resum històric de la Parròquia de Santa Maria de Llerona: la presència de la colonització romana, les esglésies, les cases i els personatges. Recordaré només que a la nau del nostre temple hi havia hagut una llosa sepulcral d'un pagès tingut per sant, el qual fou mort pels francesos, i desenterrat uns anys després, es trobà que el seu cos encara rajava sang fresca.

Avui gran part del nostre jovent sembla mort. Viu o vegeta sota la llosa de la indiferència espiritual. Indiferent a la cultura, als fets i necessitats socials; indiferent a tot. Sembla que els divertiments i els plaers dels nostres dies, emmarcats dintre la general manca d'honradesa que a tots els estaments han portat les circumstàncies de desorientació i amoralitat, han estat un certificat de defunció als ideals de joventut, fins i tot a la mateixa personalitat humana.

Però el dia 22 de maig es va posar en evidència que per les venes joves encara hi corre sang fresca. Que hi ha nois i noies que es volen preparar bé per a fundar una llar cristiana amb garanties d'èxit. Que creuen en la convivència entre veïns, amb la Parròquia i amb les parròquies veïnes. Que volen contactes entre el jovent i omplir-se d'ideals divins, ja que els humans fallen i moltes vegades son falsejats. Això ho deia, entre actes de pietat, esbargiments i conferències, la joventut de les quatre parròquies de Les Franqueses, quan, convidats pels respectius senyors Rectors, van convida la Jornada de Joventut a Llerona, sota el lema: «Millorem les nostres llars». Els actes foren molts i diversos. L'assistència, nombrosa, alegre i animada.

Esperem que aquest començament continuï, creixi i fructifiqui. — V.

La "Conversa amb Marcel Galobart" segueix a la pàgina següent

Els nostres concursos

Tercer: que tècnicament, és a dir, humanament, està més ben preparada que cap altre any.

Quart: el ser conscients que, així i tot, la Jornada és una realització mi-grada en comparació amb el que són capaços de fer els joves i les noies d'a-reu del món, segons hem vist al Congrés de Lourdes.

Les vostres activitats, campanyes, jornades, etc., han arrelat fonament en la nostra Comarca. Donen la impressió d'un moviment cada vegada més potent. Què intenta?

Es una mica trist que, a la nostra terra, ja tractem de potent un moviment quan aquest acaba d'assolir tot just la realitat, quan encara n'hi ha tants de nosaltres mateixos que no l'entendem prou, que ni ens sembla necessari.

Intenta fer viure —cada vegada amb més plenitud— una vida cristiana autèntica a la joventut de les comarques. Entenc que això és la única cosa que pot omplir totalment la seva vida.

No és possible despertar avui aquesta consciència, d'una manera eficaç, amb un treball isolat a cada poble. Per això intenta agermanar els joves i noies de tots els pobles i comarques, fer que se sentin units, seguint el mateix ideal, amb els de tota la diòcesi, de tota la nació i de tot el món.

Intenta formar joves i noies que siguin conscients de les seves responsabi-litats de tot ordre, que sàpiguen actuar d'una manera noble, recta i cristiana, tant en els moments decisius de la seva vida com en els que semblen indife-rents i vulgars.

Tu, que estimes i coneixes la joventut del Vallès, com la definiries?

Això no pot contestar-se amb unes ratlles.

La primera paraula que jo diria és aquesta, que pot ésser definitiva pel futur: la nostra joventut és bona. No, no; no és cap adulació. Fent de con-trapès a aquest elogi, hauria d'afegir-hi desseguida que sovint ens falta nervi i personalitat. Per això tenim, potser, poca capacitat d'entusiasmar-nos per un ideal, fins i tot quan el veiem clar.

Tenim un nivell acceptable de formació cultural i professional —sobretot en comparació amb altres llocs de la nostra terra— però també sovint no fem l'esforç que hauríem de fer per a augmentar aquest nivell. Devegades comen-cem a fer aquest esforç i ens falla la constància.

La nostra joventut —i això és un bon fruit de la vida moderna— és oberta, superant així esplèndidament la vella concepció d'una vida plena de recels i rancúnies entre veïns i pobles.

Quins et semblen els seus principals problemes?

El que sovint fem problemes de coses que no ho són. No sabem destriar els problemes importants de debò dels que només ho semblen. La formació per la vida del futbol. Els desplaçaments constants, les « motos », el cinema, l'es-port-espectacle, ens ajuden a aquest ofuscament dels problemes autèntics: el treball, l'amor, la formació per la vida.

En el camp del treball —ho dèiem ara mateix— hi ha massa pocs xicots que els entusiasmi fer un treball eficient i ben fet.

En el camp de l'amor i de la vida en general, hi ha massa egoisme. Estem tan convençuts que la vida ens ha de donar molt, que ens costa de comprendre que nosaltres encara hem de donar més.

L'arrel de molts problemes de la nostra joventut deu ésser la crisi de pater-nitat. Els joves es senten superiors als seus pares i sovint aquests no fan res per a desmentir-ho, per a guiar-los. Es bo poguer-se apoiar amb seguretat en el criteri robust i segur del pare; però moltes vegades aquest criteri no es tro-ba. Això és trist. Cal mirar que els nostres fills no puguin dir el mateix de nosaltres.

Marcel, encara que no ho vulguis reconèixer, els nostres nois i noies t'escolten i et fan cas. Què els recomanaries?

Que no m'escoltin i que no facin cas de mi. Mai ningú pot escoltar i fer cas d'una persona. D'una idea, sí. Més, com més noble i pura sigui aquesta idea.

Que busquin doncs, per ells mateixos, un ideal que no els pugui fallar en la seva vida. — M.

Enguany sembla que la Joventut d'Ac-ció Catòlica faci Concurs de Concursos, ja que uns darrera els altres ens hem anat engrescant i, segons tenim entès, ja n'hi ha tres d'organitzats i en ells s'està treballant molt activament, que això és el que convé.

Parlem en primer lloc del Concurs de Teatre, del qual, com de tots els altres, ja s'han publicat i enviat per la Comar-ca les respectives bases. Creiem que és una de les coses en les que molts dels que s'hi dediquen no hi posen potser prou interès ni sentit de superació, ja que la majoria de vegades, i especial-ment en els pobles, es solen fer repre-sentacions freqüents, sense que s'arribi a millorar, sempre, això sí, amb molt bona voluntat.

L'objectiu d'aquests concursos és que, fent una obra senzilla, com si fos «pels de casa», hi posem tot l'interès possible perquè surti el més perfecte que es pu-gui. Així és com es va millorant de mica en mica i s'arriba a aquell punt en que un no està prou convençut de la seva actuació i busca en la propera la supe-ració.

El Concurs Literari, que si bé no vo-lem dir que serveixi per a millorar la literatura —molts amb aquest tema s'han espantat—, sí que és molt interessant perquè ajuda a desplegar-se en l'ample camp de les lletres. Qui és que no hagi sentit dintre seu, alguna vegada, ganes d'esplicar una cosa que l'hagi commo-gut o sorprès? Si aquesta cosa la posés en un paper i la rectificqués més tard, segurament que en podria sortir una pàgina ben bonica i potser profitosa pels que la llegissin. Jo us demano, doncs, que us animeu, que encara hi sou a temps.

Referint-nos al Concurs de Fotografia, és una de les aficions més propagades, però potser no prou cuidades. La foto-grafia necessita un estudi i interès que a molts atrau. Qui no haurà contemplat moltes vegades escenes familiars, sense necessitat de «posar-s'hi bé», que són una verdadera joia? A més, sobre aquest tema hi ha una gran quantitat d'aspec-tes: festes, vida de família, objectes, arranjament de la llar, treball, etc.

Tots els concursos d'aquest any giren a l'entorn del lema: «Millorem les nos-tres llars», com a clausura d'aquesta campanya tan activa i profitosa que hem procurat entre tots tirar endavant.

M. Concepció Salamero

PREGÀRIA

de la joventut del Vallès i Baix Montseny

Oh, Bon Jesús, Mestre Diví, us donem gràcies per l'amor que ens teniu i per l'abundor de dons que heu sembrat a la nostra comarca del Vallès i Baix Montseny.

Digneu-vos visitar la joventut de la nostra comarca, tal com en altres temps visitàreu aquelles terres de Palestina, obrant meravelles i captivant els seus cors.

Ajudeu-nos a millorar les nostres llars, a respectar-nos mutuament i a descobrir la bellesa de l'amor cristià.

Feu-nos sentir la felicitat intensa d'una puresa immaculada a fi de preparar-nos per a la formació d'una família honesta i feliç.

Que siguem joves de fe sencera i valenta, promptes a renunciar a la mediocritat; joves que vulguin la vida divina i la vulguin abundantament.

MARE DE DÉU I MARE NOSTRA que des del cim de Puiggràcies protegiu amorosament tota la riallera comarca del Vallès, sigueu-nos un estel lluminós en aquesta hora difícil de la nostra vida i feu-nos fidels per sempre a Jesús.

Així sia.

Amb llic. ecl.

VI Jornada Comarcal-Vallès i Baix Montseny-Juny 1960

PRO

MATI

- 8.30: **Concentració** a la « Porxada ».
- 9: **Santa Missa**, amb ofrenes.
- 10.45: **Esmorzar** a la plaça de la « Porxada ».
- 11.15: Inauguració, en el local de la Caixa d'Estal·liments de les Exposicions de la Caixa de Modernisme dels sectors de Fotografia.
- 12.15: Formació de la gran Caravana motoritzada que l'Excehèntíssim Sr. Bisbe.
- 12.45: **Assemblea de Joventut**
- 2.15: **Dinar de Germanor** al Poble

POBLES QUE PRENEN PART A LA JORNADA COMARCAL:

Vilanova de la Roca - Vallromanes - La Roca - Montornès - Santa Pau - Martorelles - Gallechs - Polinyà - Palausolitar - Plegamans - Parets - Collsabadell - Alfou - Alcoll - Sanata - Castellar - Caldes de Montb - Gualba - La Batlloria - Vallgorguina - Olzinelles - Montseny - C

Promesos avui, esposos demà, de Caterina i Francesc Laurent. Ed. Nova Terra, 60 pàgines, 10 pesetas. Síntesis breve y muy bien hecha de todos los aspectos de la preparación al matrimonio y al hogar.

El matrimonio cristiano, de Jacques Leclercq. Patmos, 240 pág., 40 ptas. Dedicado a los esposos y novios que deseen llevar una vida íntegramente cristiana.

Ellos-Ellas, del Angel del Hogar, Desclée, 20 ptas. Doble edición, para jóvenes y muchachas. Explica gráficamente la psicología propia del sexo contrario.

Ya no sois dos, de S Blanco, Fax, 395 pág., 44 ptas. Magnífica exposición del contenido práctico del sacramento del Matrimonio, hecha sobre textos de Pío XII.

Preparación al matrimonio y la familia, de A. Kriekemans. Euramérica, 240 pág., 50 ptas. Interesantes estudios sobre la comprensión mutua, la educación sexual, el amor, la elección, el noviazgo y el papel de cada miembro de la familia.

Misterio y mística del matrimonio, Euramérica, 350 pág., 55 ptas. Selección de textos de los mejores autores sobre el amor, el sacramento, la comunidad conyugal, la carne y el espíritu, los hijos y la irradiación social del matrimonio.

Matrimonio, nuevas perspectivas, por el Equipo de «L'Anneau d'Or», dirigido por el P. Caffarell. E. L. E., 410 pág. Espléndido conjunto de textos sobre el amor, la fecundidad y la santidad en el matrimonio. Doctrina y experiencias.

TARDA

Selecció de grups escollits de cada població.
 Entrega de premis dels Concursos de Teat,
 Fotografia i Literari, del present any.
La Mare de Déu de Lourdes.
 Activitats.

La primera serà de concurs.
 Tema en el Teatre Canigó: « Los Traperos de Emaus ».

le Munt - Llíssà de Vall - Canovelles - Santa Eulàlia - Bigues - Riells - Mollet - Santa Perpètua - Montcada - Sant Fost - La Llagosta
 alaudàries - La Garriga - Samalús - Cardedeu - Llinàs - Sant Antoni de Vilamajor - Sant Pere de Vilamajor - Cànoves - Villalba
 t - Llerona - Corró de Munt - Corró de Vall - Marata - Sant Celoni - Santa Maria i Sant Esteve de Palautordera - Campins
 eny - Fogàs - Montnegre - Mosqueroles - Riells de Montseny - Santa Susagna - Vilardell - Granollers - L'Ametlla - Palou

San Celoni

Las generaciones que vivimos la presente época somos testigos de un fenómeno moral que, extendido cual prolifera epidemia, ha sentado sus reales en casi la totalidad de las naciones civilizadas.

Nos referimos al mal que aqueja a las generaciones de post-guerra: el indiferentismo que caracteriza la actitud moral, política y social de nuestra juventud.

Aunque hablemos de un problema tan generalizado que diríamos no cabe en nuestra reducida capacidad humana para entender situaciones complejas, podemos reducirlo concretándolo a las circunstancias particulares de nuestra villa. Podríamos sacar a luz numerosas estadísticas, con detalles abundantes y rebosantes de guarismos, pero si bien es verdad que nada hay tan elocuente como los números, nosotros, apartándonos de la frialdad de las matemáticas, quisiéramos, hurgando hondo, llegar al corazón de nuestros lectores, de esta juventud que en vez de vivaz y ardorosa, parece estar dormida.

Nuestro San Celoni, con una población de cerca de 7.000 almas, es una villa en la que aparece de forma límpida, tipificada, el fenómeno del crecimiento industrial acelerado. Al terminar la Cruzada de Liberación contaba con algo más de 4.000 habitantes; en 1950 sólo llegaba a rozar los 5.000. En unos poquísimos años el crecimiento de la población, sobre todo el inmigratorio, ha rebasado todos los cálculos. El pasar de un modo de vida principalmente agrícola, con sus costumbres hogareñas y su vida orientada por y para la parroquia, su ámbito reducido y familiar a otro más amplio, industrial, de masa, supone un cambio substancial en la manera de pensar y obrar de los vecinos. Sus indudables ventajas en bienestar económico, cultural y social, por mal entendidas arraistran a una vida vacía, acomodaticia, sin rumbo ni altura de fin. Es el abandono de una vida elevada, espiritual, eterna, suprema; dejarse caer en brazos de la comodidad temporal; el placer de una vida finita, material.

Sin embargo, la vida moderna, con sus gustos y comodidades, sus adelantos y placeres, no está reñida con el catolicismo. Antes al contrario, son facilidades que pone Dios a nuestra disposición como medios para alcanzar el fin superior de nuestra salvación. Ya hemos dicho que tal situación es creada por una mal entendida visión de lo moderno, de lo progresivo.

En nuestras manos, las de nosotros, los jóvenes de la post-guerra, está la salvación. Nada de jóvenes incomprensidos, apáticos, desinteresados o escépticos. La juventud es decisión, dinamismo, fe en el porvenir, rectitud de pensamiento, espíritu de lucha, sinceridad de corazón. Alma grande y pura ilusionada ante empresas de titán. Juventud moderna y católica; juventud risueña y alegre; juventud segura de sí misma en la vida actual y la futura.

¡Juventud de San Celoni que sólo estás dormida, abre tus ojos y emprende valiente tu ruta!

Ahí tienes tu camino...

FERNANDO CATARINEU

Sant Esteve de Palautordera

Els joves i noies de Sant Esteve de Palautordera, que durant l'any passat ens vàrem anar fent més conscients de la necessitat de millorar, hem desenrotllat aquest any tot el possible el tema de la campanya «Millorem les nostres llars», dintre el que la nostra realitat de poble petit ens ha permès.

Donant-nos compte que les nostres llars futures depenen de nosaltres, i que per a millorar una cosa s'han de tenir d'ella idees ben clares, vàrem començar el curs amb la nostra I^a Setmana de la Joventut, a finals d'Octubre. Esperada per tothom, va ser preparada per tots amb un interès extraordinari. Formant part d'una o altra comissió, a la seva preparació ningú va deixar d'intervenir-hi. I certament que els nostres esforços varen ser recompensats, perquè la Setmana ens va donar a tots molt més del que nosaltres havíem fet per la Setmana. No solament en vàrem sortir amb idees més clares sobre l'amor i la llar, sinó que també va augmentar la germanor entre nosaltres i la confiança en nosaltres mateixos. I vàrem donar als grans el testimoni d'una joventut que davant dels problemes, no els deixa de banda, sinó que els afronta i es disposa a resoldre'ls.

Va començar la Setmana atab una conferència d'en Marcel Galobart, i varen seguir els altres dies en Joan Rossell, Francesca Majó, Mn. Batlles, M.ª Dolors Amat i Ferran Llopis. Aquestes conferències, junt amb una sessió de cine-fòrum, varen omplir tota la Setmana, que va acabar amb una Missa, esmorzar de germanor sardanes i esports.

A tots en dolia que la Setmana s'acabés, i, per a donar-li continuïtat, hem anat tenint periòdicament altres conferències que han anat eixamplant la nostra visió sobre aquests temes i preparant-nos per la nostra vida.

Hem participat a la Jornada de Sector del Baix Montseny. També uns quants d'entre nosaltres han anat a Lourdes a prendre part en el I Congrés Internacional del M. I. J. A. R. C. Preparem ara la nostra participació a la Jornada Comarcal del Vallès i Baix Montseny. I hi anirem a donar testimoni del que hem fet i a proclamar la nostra fe en la joventut del Vallès i Baix Montseny, que volem, amb l'ajuda de Déu, que el nostre món de demà no sigui com l'hem trobat, sinó més just, més bonic, més cristià.

Jornada del sector del Baix Montseny

A Palautordera, a la casa de Sant Josep, el dia de la Ascensió ens vàrem reunir els joves i noies del Baix Montseny. No hi vàrem anar perquè sí; tots teníem altra cosa que a fer o algun lloc per a anar, i ho vàrem deixar, perquè de la Jornada de Sector n'esperàvem alguna cosa, o moltes coses. I tots els que hi vàrem participar podem assegurar que no en sortírem defraudats.

Volíem coneixements que ens preparés sin per al dia que fundem les nostres llars. A la Jornada hi vàrem trobar unes projeccions amb guió, molt interessants, sobre la llar, i una magnífica conferència conjunta d'en Josep M.ª Roig i M.ª Dolors Amat sobre «La teva llar del demà».

Anavem a la Jornada de Sector per a preparar-nos per la Jornada Comarcal de Granollers. I vingueren un grup de joves i noies per a dir-nos en què consistiria la Jornada i per què cal anar-hi.

Volíem prendre més consciència del que representa la fam en el món, i es projectaren una sèrie de diapositives amb un guió molt interessant, que ens va ajudar a fer-nos càrrec d'aquest problema.

Sentíem necessitat de conviure amb els nois i noies dels pobles veïns. Estar junts parlant de coses interessants i també junts passar estones d'alegria, ballant sardanes i explicant acudits. I tots junts, en fi, assistir a la Missa, acostar-nos a la Taula del Pare que ens convidava a tots en el dia, en certa manera de despedida, de la seva Ascensió al Cel, i pregar-li pels que tenen fam, i per la joventut.

Per això ens vàrem reunir, el dia de l'Ascensió, els joves i noies del Baix Montseny.

La Alimenticia del Montseny

Pastas para sopa

Agustín Costas

Calvo Sotelo, 198-200 - Tel. 77

SAN CELONI

Maderas y Leñas

José Presas Palaus

San Esteban de Palautordera

Santa Perpètua de Moguda

Carta a un jove d'avui

Apreciat amic:

Amb motiu d'aquesta nova jornada comarcal de joventut, s'ha fet aquesta publicació que ara tens a les teves mans, i jo l'aprofito per dir-te quelcom.

Quelcom que sigui sincer i que ens faci un bé als dos. Sí, als dos: a tu, perquè segurament les meves línies et seran un petit estimul, i a mi perquè, a més d'ajudar-te, tindrè el goig de posar també el meu granet de sorra a la gran tasca que representa aquesta jornada.

Segurament no ens coneixem personalment, i, per tant, desconec la teva edat, la teva posició social i les teves qualitats personals; però no importa. Sé que tens problemes i necessitats, sé que et fas gran, sé que penses, i que et prepares per ésser un home. Ara bé, què fas per enfocar dignament la teva vida? Estudies? Treballes? Et diverteixes?... Sí, tot això és correcte; però, com ho fas tot això?

Estudies perquè la vida d'estudiant és molt «ferma» i es passa bé? O pots fer ho fas perquè tenint estudis podràs ostentar més categoria que els altres? Si les teves idees no passen gaire més enllà de tot això, perds el temps. No obstant, no ho crec així. Jo suposo que deus ésser un estudiant amb tots els cinc sentits, conscient dels teus deures actuals i futurs. Suposo que deus estudiar per obrir-te camí en la vida, éssent útil als altres.

I tu, jove que treballes, com compleixes? Treballes pensant que així guanyes diners, i, més endavant, quan en guanyis més, viuràs més bé? Ets d'aquells que només esperen «postes de sol i caps de setmana»? O per ventura quan treballes penses en perfeccionar-te, en fer-ho millor i tens en compte que el teu treball ben fet, és un bé a la societat? Has pensat que l'home és un ser sociable, i que tots necessitem el profit que dona el treball dels demés?

RESERVAT

per

Santa Perpètua de Moguda

En el resum dels Manaments se'ns diu: Estimaràs a Déu sobre totes les coses i al pròxim com a tu mateix per amor a Déu. Si vols estimar el pròxim l'has de servir, i el serviràs si t'esmeres en el teu treball, i fas les feines ben fetes. Pensa que superar-te en el treball és un signe de perfecció, i tota perfecció ens fa més semblants a Déu.

Podem parlar també de la teva diversió. Pctser sens dir-te'n jo res, ja saps si et diverteixes bé o no. Sens dubte, més o menys sovint, en les teves diversions hi deuen prendre part alguna o algunes noies. Quin concepte en tens d'elles? Te les mires amb respecte, o potser només penses passar-ho bé? Quan ets amb elles, penses l'alta missió que Déu ha confiat a la dona? Penses que alguna de les que coneixes pot ésser la que compartirà algun dia la seva vida amb tu, i serà la mare dels fills que Déu et vulgui donar?

En termes generals, com és la teva vida? Seria molt bonic que no fossis d'aquells que diuen que en aquest món, tot el que no sigui passar-ho bé, són trons.

Profunditzem una mica. Com que tu ja saps el Credo, vull recordar-te això que diu: «...crec en la Santa Mare Església Catòlica, Apostòlica i Romana». Has pensat mai què vol dir això que fa tants anys ja saps? Et sona gaire bé això d'Apostòlica?

Tu ara em pots dir: Això de l'apostolat és feina de capellans i monges; nosaltres no hem de preocupar-nos dels altres, ja que de mi no s'en preocupa ningú.

Si penses així, et diré que, per desgràcia, tens un poc de raó. Els altres no se'n preocupen gaire de nosaltres; però, gràcies a Déu, hi ha les seves excepcions. No et diu res aquesta Jornada de Joventut de Granollers? Per què et penses que s'ha fet? També creus que els organitzadors pensen que tot allò que no sigui passar-s'ho bé són trons? No ho veus que han fet un esforç monumental?

Si ho vols veure, et donaràs compte que hi ha joves que es preocupen del pròxim. En aquest cas, els organitzadors es preocupen dels problemes de la joventut, **dels teus problemes**. Han treballat perquè estimes el pròxim, perquè hi ha molts problemes greus per a resoldre, i perquè saben que l'Església és Apostòlica.

Si ells ho han fet, no pots fer tu també quelcom? Servir els altres no és cap obligació ni privilegi d'uns pocs. Tothom hi és cridat, i tu també. Què esperes?

Amic, et deixo amb els teus pensaments. I, en la confiança d'haver-te animat una mica, acabo demanant a Déu que beneeixi la teva lectura i en surti algun nou profit.

Amb tot l'afecte

Un jove perpetuenc.

Parets

Al bell mig del Vallès, entre Granollers i Mollet, s'alça, en una petita elevació del terreny, l'industriós poble de Parets.

Els seus habitants estimen el seu poble i han demostrat en diferents ocasions del què són capaços de fer ben units. Si un poble demostra el que és amb el que fa, el poble de Parets ha demostrat que és un poble cristià abans que tot. Tothom conserva un record inesborrable de les jornades marianes que va viure l'any 1949. Els carrers del poble es transformaren en veritables jardins per a rebre la venerada imatge de la Verge de Fátima.

Es un poble, Parets, que vibra per tot el que és bo i tot el que val. Es remarkable el cultiu de la música vocal. L'any 1953 es fundà l'Orfeó «Sant Esteve», que actua periòdicament al Palau de la Música de Barcelona i en altres localitats de nostra Regió.

Les diades de Pasqua se sent vibrar els aires amb harmoniosos cants. Els nostres petits caramellaires, en nombre aproximat al centenar, canten la joia que sent el món per la Resurrecció del Crist. El Cor «La Unió Paretense» també fa sentir les seves veus joioses en tals diades.

Moltes són les activitats formatives i esportives que es desenrotllen durant l'any. Enguany i durant el mes de Març, ha tingut lloc la Setmana antimaterialista amb conferències a càrrec de membres de l'Obra d'Exercicis Parroquials, amb una notable assistència de públic. Durant el mes de Maig s'han celebrat unes Jornades de Joventut organitzades per la Joventut d'Acció Catòlica. Han estat un exponent del molt que en el futur es pot fer en el poble en bé de la Joventut.

Si és molt el que es fa, molt més és el que es projecta fer. S'ha adquirit ja un grandios local que es convertirà, ajudant Déu, en un Centre Parroquial tal com el poble el necessita, amb sales de reunions, teatre, bar, etc. Prop de la carretera es faran uns amplíssims camps d'esports que facilitaran al nostre jovent la pràctica sana de l'esport, que és remei de tants mals de l'ànima i del cos.

Pel que respecta a l'esport, cal remarcar de manera especial l'extraordinària activitat del Club Ciclista Parets, que en col·laboració amb la Federació de Ciclisme, ha organitzat la XLIV Festa del Pedal: Barcelona-Parets, que traslladà al nostre poble més de 3.000 ciclistes.

Poble que vibra, poble que viu. Aquest és un breu resum de la vida de Parets en tots els ordres. Amb l'ajuda de Déu, tots posarem el nostre esforç per a millorar-lo cada dia més.

RESTAURANTE

LA SALUD

Grandes salones para Bodas y Banquetes

Bar - Restaurante - Esmerado servicio

San Jaime, 42 - Teléfono 49

ENSANCHE

PARETS DEL VALLÉS (Barcelona)

T. I. P. S. A.

TINTORERIA

GÉNEROS DE PUNTO

PARETS

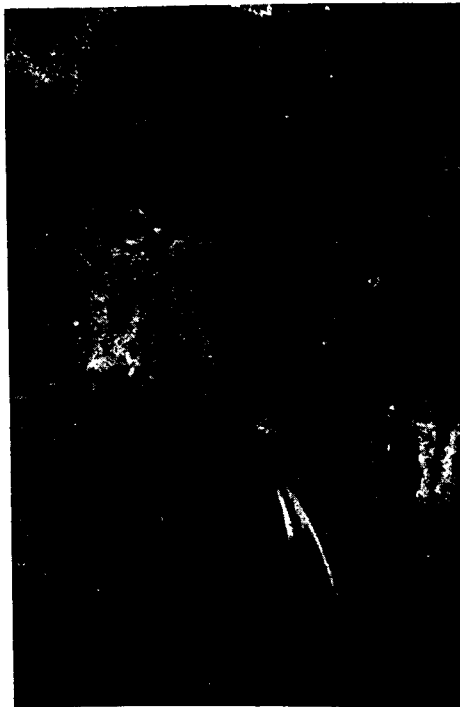
Caldas de Montbuy

Durante el curso que en estos días estamos clausurando, nuestras actuaciones habrán sido mínimas y exiguas, si las comparamos en relación con nuestras ambiciones. Y lo serían muchísimo más respecto a la gran cantidad de trabajo que está esperando; que unos jóvenes valientes y decididos, con capacidad suficiente y empuñando como elementos de trabajo la Oración y los Sacramentos, se decidieran a dar cuenta de él.

No obstante, creo firmemente que, no por todo esto, tenemos que desanimarnos y convertirnos en unos pesimistas empedernidos en los que sólo de pensar lo mucho y ver lo poco que hacen, automáticamente dejan el poco para no hacer ni el mucho ni el poco.

Por esto es de mi interés resaltar en estas modestas líneas, las exiguas actuaciones a que me refería, para que al mismo tiempo de dejar constancia de ello, sea un estimulante para todos nosotros, enorgulleciendo nuestro prestigio moral y ciudadano, para, en años posteriores, poder llegar lo más cerca posible al trabajo a realizar.

Al igual que en años anteriores, hemos ido desarrollando nuestros círculos de estudio todos los viernes de cada semana; este año el tema a seguir ha sido el de «La Llar». Observando el interés que suscitan las encendidas discusiones sobre el particular, casi podría afirmar que el tema ha sido completamente acertado. También todos los actos tradicionales religiosos han llevado nuestro sello; por lo que, considerando por un lado no oportuna la crítica minuciosa y por otro como obligación dentro de la Juventud Parro-

Font del Lleó

quial, paso a enumerar las actividades que nos han sido comunes en años anteriores.

Antes de empezar el curso ya nos metimos en la cabeza procurar en el presente el acercamiento con los reclutas de cada reemplazo. Para ello, a principios de año les invitamos a una serie de conferencias sobre Religión y Medicina. Las instrucciones dadas fueron un éxito, que nosotros, espoleados por estos felices principios, quisimos llevar más lejos con una serie de atenciones y modestos obsequios que a ellos les llenó de gozo y a nosotros muchísimo más. En la actualidad estamos manteniendo con casi todos ellos un intercambio de correspondencia. Hemos conseguido bastante en lo que se refiere a acercamiento e interés hacia nuestras actividades; ahora bien, para calibrar el éxito definitivo, creo que aún es temprano, ya que dependerá de sus reacciones al final de esta etapa.

Desde luego estoy convencido que si podemos convertirnos y convertirlos en excelentes cursillistas, habremos logrado formar un pequeño ejército que estoy seguro que, con la ayuda de Dios, dará fuerte réplica a este corroído mundo, en el cual están completamente desterrados todos los valores religiosos y morales.

Por lo tanto, si este eslabón de reclutas no nos falla, habremos encontrado el flanco de la juventud para atacar; que a fin de cuentas es donde repercuten todas las responsabilidades del día de mañana.

Riells del Fai

Encara que el nostre poble sigui un dels més petits de la comarca, celebrem totes les festes amb gran solemnitat. El primer dia de la Festa Major el dediquem a l'Homenatge als Vells. Aquest any, si a Déu plau, serà ja la quarta vegada que el fem, ajudats per la Caixa de Pensions per a la Velleja i d'Estalvis. Tot el jovent del poble pren part en dita festa, acompanyant els nostres avis. Jo crec que aquest és un dels actes que enalteix més el nom del nostre petit poble.

També celebrem bé la Pasqua Florida. Cantem, ja de molts anys, les Caramelles i es fan «ballets» populars de Catalunya.

Aquest any, acabat l'Ofici, el grup de nois i noies que formen el Chor parroquial varen donar un concert de cançons. També hem tingut ocasió d'anar diverses vegades als pobles veïns a donar petits concerts de cant, o a fer alguna vetllada artística i de germanor. Nostaltres hi posem el cor i bona voluntat.

També, de tant en tant, realitzem excursions a diferents llocs. Fa poc vàrem anar al Montseny, pujant fins al Turó de l'Home i Les Agudes. Fou una excursió meravellosa. Diumenge, dia 22 de Maig, un altre grup (érem deu de colla) anàrem a Montserrat a peu. Unes dotze hores caminant sempre. Emprenguérem la caminada a les dues de la nit del dissabte. Un guia ens acompanyà tres hores de camí, deixant-nos després un plànol per a poguer seguir totes les dreceres. Caminàrem hores i més hores i, per fi, enmig de les muntanyes que teníem davant, albiràrem, llunyanes encara, les de Montserrat. Aleshores ja era més el cor que les cames el que ens hi portava. En girar els ulls endarrera i veure els monts i cingleres que havíem travessat ens semblava impossible.

En arribar als peus de la Verge Bruna sentirem dintre nostre una barreja d'angoixa i d'alegria difícilment explicable. Pregàrem amb fé i la Verge ens obsequià amb un bon llit que prou falta ens feia.

Anar a Montserrat a peu té l'encís d'un jorn passat entre cel i muntanyes, on sempre es pot estar més unit amb Déu. Proveu-ho i me'n tornareu la resposta.

Siguem valents i decidits! Jo veig en aquest esforç que cal fer per a arribar a Montserrat a peu, un símbol de l'esforç que tots hem de fer per a millorar les nostres vides i les nostres llars.

Lola Oliveras

*En els bells moments de la vida,
recordeu el deliciós...*

LICOR

FLORS DEL REMEY

Destil·leria

“LA VALLESANA”

CALDES DE MONTBUI

DISTRIBUIDOR EXCLUSIVO:

Martín Font

Generalísimo, 9
GRANOLLERS

*Dormirà felix
con*

PIJAMA

EXCLUSIVA
DE VENTA

SASTRERIA
CAMISERIA
RIERA

PLAZA OLLAS, 18
GRANOLLERS

Vallgorguina

Situat el poble en una encisadora vall, on conta la llegenda que hi havia un gorg, lloc d'estada de la bruixa Dina, i amb això heus ací l'origen del nom de Vallgorguina; és un poble d'extraordinària frondositat d'on li ve la seva riquesa; té terres de conreu i diríem que tothom treballa la terra però no ens atreviríem a dir que és un poble agrícola, sinó de muntanya, degut a la seva accidentada geografia, emplaçat entre el Montseny i el Montnegre. Vallgorguina amb prou feines té indústria; mes, per no ésser inexactes, diríem que hi ha petites indústries familiars i tres que excedeixen els límits de la família, però amb un nombre mínim de personal assalariat, el que, de cap manera dóna al poble un caràcter industrial.

Vallgorguina és un petit « paradís »; un poble acollidor, molt adient per un estiueig sa, sense artificis ni complicacions (cosa que cada dia es descobreix més pels forasters que l'admiren en nombre creixent) perquè Vallgorguina, poble de muntanya, per la seva proximitat a la costa (està a 12 Km. d'Arenys de Mar) té l'elecció i el « senyoriu » d'un poble de marina. Bé va dir un esperit observador: « Vallgorguina marineja », i això és ben cert: carrers ben tirats i plans, cases emblanquinades i pulcres; flors arreu que embelleixen cases i carrers, li donen un aspecte comparable (salvada la deguda proporció) als pobles del Maresme, plens de llum i de color.

El nostre ideal és que aquesta bellesa, en l'ordre natural, sigui un reflex de la més gran bellesa en l'ordre sobrenatural.

Cardedeu

Fue el 15 de noviembre de 1958 cuando un grupo de jóvenes, unos 20, se agruparon en torno al recién nombrado Vicario de la Parroquia, P. José Mª Coloma, O. P., con el deseo de trabajar de manera organizada en la propia formación y de unirse al movimiento comarcal y diocesano de Acción Católica. Han pasado dos cursos. Actualmente los jóvenes adheridos pasan de los 70, habiéndose formado en este curso un grupo paralelo de muchachas, que supera el número de 50. Todas las semanas tienen lugar reuniones reglamentarias de estudio y de planeamiento de actividades juveniles y apostólicas: sábados, para chicos, con una asistencia media de unos 30; miércoles, las muchachas, con un promedio de unas 18. Fruto de estas reuniones han sido diversas actividades, a las que se les ha procurado dar siempre contenido educativo.

La actividad culminante del presente curso ha sido la I Semana de Juventud, a cuya preparación se concedió la máxima importancia, empezándose a trabajar un

mes antes con el funcionamiento de diversas comisiones: comisión de propaganda, puntos doctrinales, de ornamentación de locales, de sardanas y danzas folklóricas, de deportes y atletismo, etc. Unos sesenta jóvenes y chicas estuvieron comprometidos en la preparación de lo que tenía que ser resultado de la iniciativa y esfuerzo organizador de todos. Gracias a esta preparación, la semana tuvo un éxito francamente satisfactorio en todos los órdenes. Hubo conferencias conjuntas y especializadas, incluyendo dos reuniones especiales para matrimonios. La asistencia de los jóvenes y chicas a las reuniones conjuntas alcanzó la cifra de 400, contando con algunos grupos de los pueblos vecinos.

Consecuencia de la I Semana de Juventud ha sido la continuación de la campaña « Milloren les nostres llars » por medio de conferencias dadas por oradores especializados sobre los temas de la campaña en reuniones conjuntas todos los primeros sábados. Asimismo el periódico « Sí », que apareció como órgano de la Semana, ha seguido publicándose, insistiendo gradualmente sobre los mismos temas: Decoración del hogar, Fiestas del hogar, Economía y familia, etc.

El primer domingo de Mayo, Fiesta de la Rosa, nuestra juventud organizó una Jornada local, en la que destacó la misa de juventud, procesión de antorchas, Exposición-Concurso de Rosas y II Cros. Tuvimos, por otra parte, el gozo de participar en la Jornada de Sector celebrada en San Antonio de Vilamajor.

Queremos seguir en la misma línea de acción, estrechamente unidos a todos los jóvenes de la Diócesis, seguros de que la unión nos dará fuerza y perseverancia. Abrigamos la firme esperanza de que el Señor bendecirá nuestras actividades, sirviéndose de ellas para avivar en los jóvenes el afán de ser mejores y para hacer que cada día sea mayor el número de los que se sienten plenamente comprometidos por el ideal transformador de la A. C.

MAS Y LORENZO S. S. C.

Fábrica de Transformados
plásticos por inyección,
extrusión y soplado

Goya, 10 y 12
CARDEDEU

**HOTEL
TELEVISADO**

Avenida del Caudillo

Vallgorguina

Mollet

No podem parlar d'una acció continuada i ininterrompuda durant el curs. Els primers mesos de campanya, després de la inauguració de curs amb la part de joves més o menys addictes, van portar una realització, sembla, prou interessant: vam tenir present el Congrés de la Fam a Lourdes i convenia estudiar problemes reals de la nostra vida. El punt escollit fou estudiar l'existència de vivendes en condicions inhumanes de vida. Per això el redactat i contingut de l'enquesta es féu en comú en els cercles d'estudi generals. Acollem, així, una acció proporcionada a les nostres forces.

El Nadal va exigir-nos una nova acció. Els contactes mensuals amb Granollers ens suggerien el llançament, per tot el poble, d'un missatge escrit, amb una crida de bona voluntat i amor entre tots els molletans a prop de Jesús Infant. També un intent d'ornamentació, de casa en casa, en el carrer, i, en uns aparadors, el muntatge d'una llar centrada en el pessebre. Dins el fer tradicional, no podem silenciar l'activitat de l'Associació de Pessebristes i l'actuació del Grup escènic amb « Els Pastorets ».

L'any nou ens presentà la necessitat de cercar unes activitats més profundes de cara a la massa, però personals. Un anàlisi detingut de les nostres possibilitats al servei de Crist ens portava a descobrir, per a ser ben utilitzat, un intent de difusió d'enquesta especial. Ja teníem, a mig recollir, la de la vivenda, però no era feta per ser mitjà apostòlic, sinó que només hi buscàvem uns resultats sociològics. Mentre ho sospèvem — ja en plena Quaresma — es van organitzar tres con-

ferències de tipus prematrimonial, encara que amb caire general, per un matrimoni, un metge i un sacerdot. I, entre mig, la Setmana Antimaterialista per a tothom i amb una assistència realment considerable. També, encara que portada més aviat pels sacerdots de la Parròquia, es feia una acció de cara als « quintos »: tres xerrades en una sola sessió (per un soldat, un metge i un sacerdot) i la celebració d'una missa de comiat.

Doncs amb la consideració de la necessitat d'un medi apostòlic personal i eficaç que reconeixiem en una enquesta especial i que volíem concretar amb la llançada per la JOC en la seva campanya, va coincidir que el Moviment decidís engegar la que hem treballat fins aquests dies. Direm que tot això ens va portar uns avantatges: havíem portat, abans del llançament de l'enquesta comarcal, dues o tres reunions d'estudi i revisió del que era l'enquesta especial i la manera de difondre-la, entenent, sobretot, com calia que ens servís d'instrument apostòlic. Desseguida, doncs, vingué la seva difusió i la revisió evangèlica de les actuacions. En una de les reunions, per exemple, Crist, a través de Sant Pau, ens deia que calia: a) conèixer el contingut humà i sobrenatural de l'enquesta; b) actuar sempre amb caritat; c) que sempre recolliríem fruits, encara que fossin petits. Una de les altres coses positives que vegérem fou que els mitjants havíem de crear uns equips d'acció de gent responsable, per a la difusió de l'enquesta, preparant los a cadascun en unes reunions que havíem de dirigir pel nostre compte i estendre una acció de tipus interparroquial que hem començat a portar a terme amb Par-ets i Santa Perpetua. Així era confirmada la idea de l'acció de sector amb fets reals.

Hem anat escrivint i donant la sensació d'un treball intensiu. No es pot dir que sigui així, però el fet és que el temps corre més del que hom pensa. Per això el projecte de la IV Setmana de Joventut s'havia d'estructurar ben aviat, malgrat creure més important destinar les reunions, i així ha estat, a revisió de fets de difusió i recollida d'enquesta.

La Setmana de Joventut va fundar-se i aprofundí les dues accions fonamentals del curs: l'enquesta especial i l'enquesta de vivenda. Dins el mètode veure, judicar, actuar, i tenint en compte la realitat del món treballador duta per la mateixa enquesta especial, es distribuïren les conferències: un cine-fòrum d'introducció — per bé que la pel·lícula « La Strada » no fou certament prou adequada — però ben dirigit per Antoni Pérez; obtenir en un aprofundiment de l'enquesta especial, una visió dels problemes del jove i de la noia; el judici cristià, en una conferència sobre l'ideal del matrimoni, per Mn. Ballells; actuar en el testimoni de dos matrimonis d'equips de Virtèlia i de la JOC; altra conferència sobre el bon gust i arranjament de la llar, pel decorador Jordi Vilanova, per a acabar amb un testimoni extraordinari i la paraula és justa — d'actuació cristiana dels realitzadors obrers de la HOAC, Cooperativa de vivendes del Sagrat Cor del Poble Nou. La clausura: la Missa d'acció de gràcies i una reunió per equips de cara a posar el gra de sorra als problemes plantejats, concretats en la necessitat de crear uns llocs d'esbargiment entre nois i noies, uns curssets i difusió de llibres per als promesos i una acció de cara al món del treball, empresaris i obrers. I aquesta és l'etapa en que ens trobem actualment, i podem dir que aquests equips d'acció van fer el seu fet.

**INDUSTRIAS
QUIMICAS
DEL VALLES
S. A.**

MOLLET DEL VALLÉS

El signo de la calidad...

DERBI

La única marca que obtenido

4 CAMPEONATOS DE ESPAÑA
en el año 1959

MOTO-CROS (A. Basoli)

REGULARIDAD (A. Basoli)

VELOCIDAD categoría 100 cc. (P. Pi)

MOTO-CROS (por marcas)

Motocicletas DERBI

A. BASOLI RABASA

MOLLET: Berenguer III, 48 - Teléfono 132

BADALONA: Hermano Julio, 5

GRANOLLERS: Alfonso IV, 61 - Teléfono 800

SABADELL: Virgen de Gracia, 59 - Teléfono 5919

VILAFRANCA: Avenida Tarragona, 54

Fábrica de Harinas

**Hijos de Moretó
S. A.**

Teléfono 16

MOLLET

Despacho en Barcelona:

Vía Layetana, 32. 2ª

Teléfono 22 35 69

BARCELONA

Lonja: Mesa número 6

L'Ametlla del Vallès

L'Ametlla... Cada any creix: es fan més cases, augmenta el nombre d'estiuejants, i això, per què? Es que Déu ha donat al poble una situació de privilegi i el seu clima, tant estiu com hivern, és ben tolerable. Heus ací, en part, els valors materials del poble.

El principal patrimoni espiritual el constitueixen les festes tradicionals. Em plau fer esment de les més importants:

Aplec de Març a Puiggraciós. Es costum de visitar, el dia 25 de març, el Santuari per retre homenatge a la Mare de Déu; s'oeix Missa i hom recull pietosament el pa beneït que es dona a tots els fidels assistents a la diada. Es dina en taules improvisades en el bosc i, després del rosari, a la tarda, es dona el comiat a la Verge.

Festa Major. Es celebra el dia 25 d'agost. Hi ha molts detalls que fan atractiva la festa. A l'Ofici es canta una Missa inspiradíssima, obra del plorat mestre En Domènec Mas i Serracant, que fou molt estimat pels veïns del poble. L'esperit que agermana a tots, dona relleu i solemnitat a tots els actes, religiosos i profans, preparats amb gust refinat pels organitzadors de la festa. No hi falten els partits de futbol, atraccions per als infants, etc.

Festa del Sagrat Cor de Jesús. Tothom que ha vist aquesta festa guarda el record de la Processó del capvespre del diumenge, tercer de Setembre. Les lluminàries dels carrers i cases, els altaveus que permeten seguir amb tot detall les allocucions i cants, fan vibrar d'emoció a la massa de fidels que hi assisteixen. No hi ha ningú de L'Ametlla que no guardi, en tot l'any, el bon record de la diada.

Al final de Setembre la **Festa de la Camioneta.** El berenar, perfumat per l'aire de pins dels boscos de «can Sous», la ballada de Sardanes, la Processó, que segueix pel camí enlluminat amb atxes de vent i que acompanya a la Verge de Puiggraciós fins al Temple, l'apoteosi amb la cascada de llum que surt de sota les campanes i el tro final de la traca, són números que no falten en el programa de tan bonica festa.

Dona bo de veure amb quina il·lusió esperen cada any els vellets del nostre poble la festa d'Homenatge a la vellesa. La Santa Missa i sermó del Sr. Rector, l'acte d'homenatge, el dinar de germanor; tot tan ben preparat, fan que la festa sigui exemplar i que ompli de joia el cor dels vells: que aquell dia se senten més joves.

Als que hagin sentit les Caramelles de Pasqua, tan ben organitzades per la societat coral «El Lliri», es donaran compte que és veritat que a L'Ametlla sempre hi ha hagut bons cantaires.

El nostre poble conserva fidelment el tradicional ball de les Gitanes. Grans i xics hi participen i és ingent la multitud de veïns d'altres pobles que vénen a presenciar la bonica festa.

Aquí teniu resumit el patrimoni tradicional, que els d'ara hem rebut dels avantpassats i que amb amor estem disposats a conservar per la grandesa del nostre volgut poble.

X

Santa Eulàlia de Ronsana

Santa Eulàlia de Ronsana és un dels afortunats pobles del Vallès que, com cada any en aquest temps, viu uns dies de joia i de neguit preparant la IV Jornada Comarcal de Joventut; és meravellós l'entusiasme del jovent, que no escatima sacrificis per tal de donar el màxim relleu a la Jornada. Faig ressaltar l'entusiasme de la joventut per a demostrar que de veritat som un poble afortunat en tots conceptes; primerament, perquè Déu va posar en aquest trocet de terra tot l'encís, fent del Vallès una terra fèrtil i un paisatge bellíssim i, segonament, perquè els seus habitants estan dotats de creències religioses, puix no ha faltat mai la paraula de Déu, havent-se celebrat amb gran èxit sempre, la Santa Missió, el Novenari d'ànimes, conferències per a joves i noies, cerques d'estudi, reunions de filles de Maria, etc.

Però, ja que hem viscut heretant tanta abundor de gràcies, no ens ha de servir pas per a vanagloriar nos, sinó que tot això ha d'ésser un crit d'alerta. Un crit d'alerta perquè cadascun de nosaltres pensem en la gran responsabilitat que tenim als ulls de Déu.

Hi ha fam en el món: aquest és el

lema del nostre Congrés de Lourdes; fam de pa, fam de justícia i fam d'amor. És terrible, però ben cert que de cada tres persones dues pateixen gana de pa; pares que, impotents, veuen créixer els seus fills malaltisos a causa de no poder-los hi donar l'aliment necessari. Com agraïm nosaltres a Déu el bé d'haver-nos ofert aquesta terra on vivim! Fam de justícia, de la verdadera justícia, i fam d'amor. És possible que això sigui cert? Fam d'amor, ara, en el nostre temps? El cinema, els llocs de divertiment, en el carrer mateix, tot ens parla d'amor; aquells nois i aquelles noies que als ulls del món es demostren un amor platònic, a voltes no és més que un foc d'encenalls. Déu és l'amor per excel·lència i el nostre amor ha d'ésser una ramificació del Seu, ha de mirar enlaire, elevar-se, saber treure tot el que no sigui Amor vertader. No una sola cosa; no allò que no ens costa; no, no tot el que sigui contrari a aquest sentiment, a aquest hermosíssim do que Déu ens ha donat. Així, i solament així, es calmarà aquesta sed i ressorgirà un món millor, un món format per unes llars d'ensomni, exemplars, felices com les que Déu vol, i així, quan haurem de presentar-nos a Déu, no ho haurem de fer amb les mans buides, sinó que les podrem portar curulles de bones obres tornant-li amb escreix el que ell ens va donar.

M.ª CARME BRUSTENGA
I ELISETA ESCOBAIRO

**Panaderia
y
Pastelería**

Hermanos MONTCAU

Paseo Torregassa, 59
Teléfono núm. 26
LA AMETLLA DEL VALLÉS

**Conservas
del Vallés**

FELIUBADALO

La Ametlla del Vallés

Castellà

Castellà és un poble de moltes esperances. No s'ha estabilitzat. Creix en proporció a moltes altres ciutats.

Es una nota curiosa que els procedents d'altres regions d'Espanya, si no tots, almenys la majoria, procuren fer-se la casa, fet ben revelador de que arrelaran fortament, amb l'esperança de quedar-se per sempre a casa nostra.

També els nadius han procurat millorar, fer-se la llar pròpia. Ordinàriament llars de regulars dimensions i arranjades amb molta cura.

L'Empresa Vda. Tolrà, anys enrera féu unes noves llars pels seus treballadors. Actualment n'està edificant una cinquantena. La seva construcció modèlica ens plau i creiem que podrà ser un gran benefici pels treballadors de la Casa.

Un fet curiós, referent a les famílies que venen de més enllà, és el que s'adapten fàcilment a la manera de ser de la Parròquia.

La Parròquia té les seves institucions. L'Escola Nocturna Femenina es veu ben concorreguda d'aquestes noies amb afany de millorament. També hi ha l'Escola d'Arts i Oficis, amb una secció especial pels que estan retrassats; ordinàriament aquesta aula és concorreguda pels joves que han vingut d'altres regions i amb l'afany de posar-se a l'altura dels joves nadius.

El Catecisme parroquial és concorregut pels infants del poble. Les famílies forasteres igualment hi envien els seus fills. De manera que es podrien comptar amb els dits de la mà els infants que no han passat, almenys una temporada, pel Catecisme.

Gràcies a Déu, podem dir que la Parròquia influeix sobre la població infantil i juvenil d'una manera directa a través de les seves institucions.

A més de la part cultural, la parròquia té la part esportiva. El Basquet ha donat

molt de moviment a la joventut. Quant al teatre, tenim el « Pomell Artístic », que, si bé és veritat no actua molt sovint; és cert que, quan ho fa, ho fa amb molta justesa. En les seves sortides a altres poblacions ha deixat ben alt el pavelló de Castellà.

Com és natural, tot aquest moviment el porten els mateixos joves, des del Catecisme fins el mateix teatre.

Durant el Curs s'han celebrat els Cercles d'Estudi que han versat sobre el tema general de « Millorem les nostres llars ».

No ens hem de fer il·lusions, però l'assistència no sempre ha estat nombrosa, alguna temporada ha afluixat un bon trocet. No obstant, se'ls ha fet interessant.

Han despertat molt interès les conferències que, amb motiu de la Jornada de Joventut, s'han donat en el Centre Parroquial per Mn. Joan Bellavista, Srta. Montserrat Obradors, D. Miquel Berrobés, advocat, i pel Dr. J. Argemí Fontanet, metge de Sabadell, les quals han deixat bon regust de tornar-hi un altre any amb l'afany d'un millorament.

De fet, el Dr. Argemí, molt apreciat en la nostra població, ja anuncià aquestes conferències. Han assistit a totes elles un promig de més de 200 joves. Els joves cineastes estan a punt de donar per fundat el « Cine Club Castellà ». Ja s'han fet algunes sessions de Cine Fòrum. Els joves ho troben interessant. Els plau de veritat i creiem que amb això poden aprendre d'anar al cine, és dir, hi podran anar amb

unes mires superiors i més formatives.

Creix que totes aquestes coses manifesten un desig i a l'ensems neguitegen a la nostre joventut per al seu millorament en tots els ordres: cultural, moral i espiritual.

La Parròquia té altres mitjans per a fer arribar a la població aquest desig de millorament. Té el seu periòdic: « Forja ». Des del 2 de maig del 1946, ve publicant-se cada setmana. El passat dia 25 de maig publicarem el número 700. Suposa un treball immens, però també de bon profit.

Altra arma poderosa és el cinema. En el Centre Parroquial solament s'hi projecten pel·lícules amb les classificacions de 1 i 2. A dit Centre hi assisteix la majoria d'infants cineastes de la població.

Per això creiem que no ens enganyem quan diem que Castellà és un poble de moltes esperances, que no s'ha estabilitzat; que creix en proporció a moltes altres ciutats, i això ho diem, no sols en ordre a la formació com acabem d'escriure, sinó també en l'ordre a la riquesa material.

Fa tres anys que la Casa Tolrà inaugura una nova fàbrica de teixits, modèlica en el seu gènere. Avui s'està aixecant una nova fàbrica de llanes, propietat del Sr. Casals, de Sabadell.

Certament que no hi ha les mateixes possibilitats en totes les poblacions; però cal que sabem aprofitar tots aquells mitjans que Déu posa en les nostres mans per a fer el bé. Un dels mitjans providencials són aquestes Jornades que desperten en tots aquest desig de millorament.

Coca-Cola

MARCA REGISTRADA

La Roca

Per a divulgar una nova del poble de La Roca, entre les nombroses que s'hi compten en el curs de la seva història, anem a donar-ne compte, en aquesta ocasió, d'una d'actualitat i ben agradable.

Es tracta de que en terres de l'Amèrica Central fa uns anys hi ha predicant entre els indis infidels, un sacerdot fill de La Roca, estimulants-los i convertint-los a la Fe de Crist. Més al final farem un esboç biogràfic del Reverend Gabriel Vinyamata i Castellsaguer, que no és altre que el Missioner a què ens referim.

Està en l'actualitat a la regió del Petén, de la República de Guatemala, a l'illa anomenada de Flores, i des del 22 de juliol del 1954, que fou nomenat pel Sant Pare Pius XII, Administrador Apostòlic d'aquella tropical regió, té la seva Seu establerta en aquella illa. Molts mèrits té acumulats Monsen Vinyamata, que l'hi han estat justament reconeguts i l'han fet mereixedor a aquesta distinció i ràpida de l'Església, d-el qual els de La Roca n'estimem moltament jiosos

Monsenyor Vinyamata, que tal és el tractament que té en l'actualitat, fill de la floc « Can Pau Forner », com diem correntment, va néixer el 13 d'abril del 1913. Va començar la carrera eclesiàstica en el Seminari de Barcelona l'any 1933; ja sentint de ple en el seu cor l'impacte missioner, va ingressar al Seminari de Burgos, des d'on va anar continuant la seva vocacional carrera. El va sorprendre la guerra; pasant l-s vacances a La Roca. Tothom recorda els perills que va passar per a salvar la vida, per a no claudicar de les seves conviccions i no negar la seva condició de seminarista. Una vocació vertaderament ferma. Acabada la guerra, va ingressar novament al Seminari de Barcelona, fins que acabà els estudis. D gut a la gran manca de sacerdots que en aquell moment hi havia a la Diòcesi de Barcelona, va ésser destinat, durant quatre anys, a Vicari de les Parròquies d'Olesa de Montserrat i de la Puríssima Concepció, de Sabadell. L'any

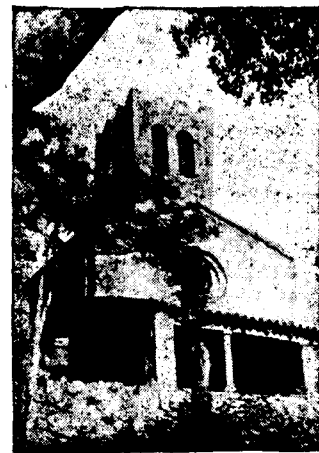
1944 es va reintegrar definitivament a l'Institut Espanyol de Missions Estrangeres, radicat a Burgos, poguent realitzar així l'anhel de la seva vida: « Ésser missioner ».

La primera activitat del seu sacerdoci en aquelles explosives terres del Centre-Amèrica, va ésser a Panamá, concretament a Boquete, en la regió de Chiriquí; això era l'any 1947. Allà va tenir una sèrie de dificultats i contratemps, va sostenir unes lluites tan delicades que l'obligaren a anar a Colòmbia, puix els governants de llavors a Panamá, acèrrims « anticrists », no podien suportar l'imprompta que deixava mossèn Vinyamata per tot arreu on passava i sembrava la llavor de la Religió Cristiana.

De Colòmbia, finalment, va passar al lloc actual del Petén, centre de la cultura dels indis Mayas, regió que, segons una ressenya que trobem en una revista especialitzada, diu que en el centre hi ha un llac meravellós anomenat « Petén Itzá ». S'exten d'Orient a Ponent en una llargada de 50 km.; en la part de Ponent es replega fins al Sur i deixa al mig una península plena de verdor; qualques illes formen una corona a aquesta península. És un paisatge de somni. Les aigües són nítides i transparents i es vesteixen de mil tons canviants, reflexant el verd de la vegetació, el daurat del moresc, el blau puríssim del cel, la blancor d-el tóns calcinós, el plomós de la tempesta i tots ells amb un moviment de colors delicadíssims.

Acabem aquestes breus ratlles i donem-hi un sentiment d'homenatge i recordança al per tots tan estimat Monsenyor Vinyamata, pregant a Déu per tal de que tregui d'aquells pobres indis infidels el major profit amb mires a conduir-los pel camí de la Veritat.

J. DE CÉLLECS

Santa Agnès de Malenyanes

La Joventut de Santa Agnès, durant aquest any, s'ha preocupat principalment en ajudar a la construcció de la nova Casa Rectoral, prenent-hi part sobretot els joves, transportant amb els tractors la pedra i sorra i animant als homes del poble amb el seu bon humor i presència a què no decaiguessin els ànims fins arribar a la total construcció de dita Casa; les noies, per la seva part, han contribuït a l'ordenació de la Tómbola i a la confecció de banderes, juntament amb els infants, a fi de que el dia de la benedicció i inauguració de la Rectoria quedés tot el poble engalanat.

S'ha fet també l'aplec a l'ermita de la Mare de Déu de Malenyanes, en el qual joves i noies hi han pres part

Tots els cants de les solemnitats de l'any han anat a càrrec dels joves i noies de la parròquia i després de passar una crisi en els assaigs, ara es tornen a animar afegint-s'hi les nenes que dintre de poc formaran també la joventut femenina.

I s'han fet reunions seguint els temes de « Millorem les nostres llars ».

Bicicletas - Juguetes

Coches cuna - Neveras

Radio - Televisión

SASTRE

Sólo artículos de calidad

Conservas PUIG

elaboradores de la exquisita

Leche vegetal de
Almendra Concentrada

¡Qué rica es!

GRANOLLERS

Avícola Vallesana

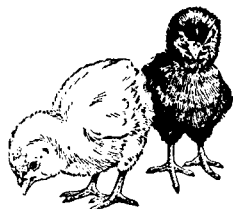
Le ofrece sus pollitos

Híbridos mixtos especiales para carne

White Cornish x White P. Roc K.

» » x New - Hampshire

» » x Leghorn

Pase sus pedidos seguidamente
y podrá escoger la fecha que le
sea más conveniente.

San Roque, 2 - Tel. 283

GRANOLLERS

Llissà de Munt

Llissà de Munt, perteneix al partit judicial de Granollers, amb uns 1300 habitants, i es troba enclavat en la part oest de la capital de la comarca, distant uns 8 kms. de la mateixa i uns 28 de Barcelona.

El poble és quasi totalment agrícola, essent molt distribuïts els terrenys de secà i regadiu. Es sembra en abundància la patata, el blat de moro, els cereals, rics en farina, i sobretot els farratges per a aliment de la ramaderia, que és una de les principals fonts de riquesa. També s'explota industrialment el porc, i en algunes masies es troben explotacions d'avicultura, si bé totes elles en petita escala.

Aquest poble doncs, de característiques tan marcadament agrícoles, sent afany de superació i millorament, que es manifesta de diferents maneres i que cal mantenir, orientar i augmentar. Com a demostració, ens fixarem solament en alguns actes celebrats en el present any 1960.

En el mes de març i amb força assistència, en el local de l'entitat «L'Aliança», es donà un cercle de conferències d'orientació, per competents veterinaris de la comarca. Foren de molt interès per a tots els que hi assistiren.

Cal fullejar l'història de la Secció Coral l'Aliança, per a donar-se compte com, degut a l'interès i esforç de molts, després de passats anys s'ha arribat a l'actual floreixement. Prova d'aquesta vitalitat, va ésser la festa celebrada el dia 24 d'abril d'aquest any amb motiu del centenari de la fundació dels Cors d'en Clavé.

Gràcies també a la generosa col·laboració de tot el poble, ha estat possible embellir el Temple Parroquial, posant un mosaic amb molt d'encert, que serà sempre motiu d'orgull.

No menys esforç suposa l'interès, per part de les autoritats locals i la col·laboració donada per tot el poble, per a arranjar els carrers.

I la joventut practica també amb entusiasme l'esport, concretament «Pilota a Ma», amb sensible superació.

Però on aquest afany de superació s'ha manifestat sens dubte amb més claredat, va ésser en la Setmana de la Llar, celebrada del 27 de març al 3 d'abril conjuntament amb cinc pobles veïns del sector. La llavor sembrada cada setmana en els cercles d'estudis amb el lema «Millorem les nostres llars» tingué una efluència exuberant en la setmana de la llar. Degut a la distància llunyana de moltes masies i al temps, que certament no ens afavorí gaire, no obstant podem dir que hi assistí quasi la totalitat del jovent del poble. L'acte organitzat per als matrimonis superà també el que hom havia previst.

I fou un bell espectacle l'últim acte celebrat a Llissà, amb assistència massiva del jovent dels pobles del sector. El lema «Millorem les nostres llars» s'havia arribat a tot arreu.

Amb igual afany, el poble de Llissà, concretament la joventut, ens disposem a portar el nostre entusiasme a la Jornada de Granollers.

P. R.

Llissà de Vall

Vostre esguard contempla nostre paratròquia.

Es la primera llar del poble. Encara que no fos la primera en el seu viure històric, ho és en l'ordre de l'autèntica primàcia. Es la primera pedra que serveix de fonament a totes les altres llars que s'alçen en el poble.

Us convido a venir al nostre poble. Pugeu a la serra a la muntanya, baixeu al Pla o dirigiu vos al Sot o al Barri de Can Xiol, o a les Casetes veureu les nostres llars — modernes unes, antigues altres, què des del segle XV resisteixen els embats de la pluja i el vent, algunes en construcció — nostres camps, nostres sembrats; homes i dones atafegats en les tasques del treball; els infants que van a tornen de l'escola. Hi ha treball, hi ha vida.

Però el vostre mirar hauria estat superficial i jo us convido a què sia profund, que filosofeu per a donar-vos compte per exemple, de que el treball suposa esforç, constància, voluntat; de que el somriure en els nostres joves i noies vol dir puresa i vida de gràcia; de que els camps oberts i l'aviar picotejant pels sembrats i els ramats que pasturen pels torrents i corriols volen dir confiança i bona intel·ligència entre veïns.

He sentit un pregó que deia: «Millorem les nostres llars». He entès el què vol dir. És tot el que la contemplació del meu poble em diu, que em parla d'aquesta germanat de la vida social que hem d'anar millorant si no volem que el materialisme de la vida d'avui ofegui tot el passat. Que aquest millorament ha de començar a cada llar a l'ombra de la paratròquia, que ha de ser per tots el fonament de tota activitat ja que ha d'anar dirigida a Déu per a donar-li la glòria que li dèvem i que ens ensenyarà les virtuts fonamentals i ens ajudarà a complir-les: fidelitat en els contractes — des del matrimonial amb el segle i de la divina benedicció als de les compres i vendes més elementals — respecte al bé del pròxim, caritat amb el desvalgut, paciència als esposos, puresa als joves, respecte dels fills envers els pares, bons costums i temença de Déu.

Garatge NADAL

Servei oficial

Agent de servei de motors

Diter i Guldner Diesel

per a l'agricultura

Servei oficial

Lambretta i Peugeot

LLISSÀ DE MUNT (Encreuament carreteres)

CEREALES - PATATAS

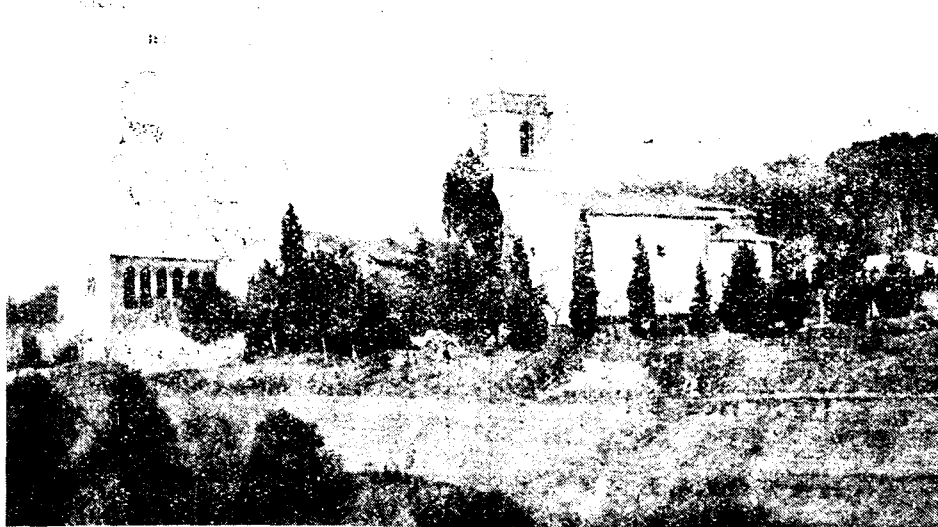
FORRAJES Y ABONOS

al por mayor

Miguel Cladellas Bellavista

Anselmo Clavé, 3 - Tel. 6

Llissà de Munt

Llissà de Vall

Vallromanes

El Rvd. Mn. Josep Pallarols, Rector de Vallromanes en l'any 1868, féu una relació de la Rodalla i veïnatge de la Parròquia, i acabava dient: «Dicha Parroquia consta de 83 vecinos, de 442 almas y de éstas 330 de Comunión y 112 párvulos. En esta Parroquia no existe sufragánea alguna, solamente existe una capilla pública en la casa dicha «Torre de Taverner», en la cual se acostumbra a decir Misa el lunes próximo antes de la Ascensión, a la que se va en procesión cantando las letanias de los Santos. Para esto no hay renta alguna y juzgo es sólo de costumbre. Dicha capilla es propiedad actualmente del Conde de Almenara Alta».

El fet que aquí voldriem constatar és que en un segle de diferència el veïnatge de Vallromanes ens donés un terme mig, sobrepasant de cinc persones per família. I actualment el nostre veïnatge consta de 85 famílies amb 334 ànimes, que ens dona el terme mig, que encara no hi arriba, a quatre persones per família.

Quantes coses han canviat en cent anys! Un nivell de cultura inferior a aquell temps; un isolament per manca de mitjans de locomoció. Tot s'havia de realitzar a costa de sacrificis. El trasllat a Granollers o a la Marina, per a la venda dels articles del camp o peques, s'havia de realitzar amb el carret o a peu. Es portava un tren de vida o a inferior; un sentit, potser, excessiu, d'es-talvi, els feia viure d'una manera molt diferent a la nostra. No obstant, no tot el d'abans era pitjor ni tot era millor. Al costat d'aquestes deficiències pròpies del temps, es vivia una vida més tranquil·la i segurament feliç a l'entorn de la família. Els masos escampats per la demarcació parroquial, voltats de les terres de conreu, eren vertaderes cases pairals en els costums i tradicions.

La Parròquia era la Casa de tots, on es donaven cita tots els diumenges i celebraven amb més entusiasme i fe les festes religioses dedicades a honrar a Déu, la Mare de Déu i els sants.

Les mateixes Germandats creaven un caliu de verdadera caritat cristiana, ja que estaven fonamentades en el vertader sentit de l'Evangeli. La gent potser no sabia llegir tant com ara; no en sentien la necessitat, però tenien un sentit de la vida de família i de la vida cristiana que nosaltres, amb tants avenços, tanta cultura i tant progrés, ens hem deixat perdre.

Les Notes Històriques de la Parròquia de Vallromanes en són una revelació constant i d'una manera molt clara ens parlen de l'esperit de col·laboració que hi havia en totes les coses. L'Església Parroquial i l'Ermida de Sant Miquel supo-

saven un esforç constant de tot el poble en el curs dels temps.

Estem en plena campanya rural d'Acció Catòlica que té per lema: «Millorem les nostres llars». A Vallromanes ens sentim vinculats a aquesta urgent necessitat, ja que la joventut, gràcies a Déu, sent el neguit d'aquest millorament.

Mirem les coses bones dels nostres majors! Retornem a una vida de fe i de família, no com aquell que treu d'un museu coses antigues i les valora per la seva antiguitat, sinó com nervi d'autèntica vida cristiana actualitzada, amb tota la capacitat vivificant d'unes llars que trobin tot l'escalf en l'amor, en una esplèndida fillada, en l'honradesa del treball diari sublimat per una fe en Déu i una esperança de vida eterna.

Vallromanes! Millorem les nostres llars!!

Joves i noies! Orienteu en cristià les vostres futures llars!

Prepareu avui la vostra llar de demà!
Vallromanes: la Pàtria i l'Església us ho reclamen!

Mn. Josep Pi

MUEBLES

LLERONA

Al contado y a largos plazos

Rovira de Villar, 7, Teléfono 20 - LLERONA

Montornès

Dia 26 de Juny del 1960! Aquesta data serà recordada amb joia per tot el nostre poble, car a. D. s'instituirà una festa que mai no havia existit en el mateix. Serà el fruit de la campanya «Millorem les nostres llars», que hem intentat seguir d'aprop, i dic intentat, car no sempre es poden fer les coses com hom voldria i menys donades certes dificultats, difícils, de moment, de superar. (Ens estem formant per a la lluita, forjant la voluntat i el caràcter). Aquesta festa és la Festa de la Velleja.

Volem honorar els nostres avis. La joventut és la capdavantera d'aquesta festa, perquè reconeix que, gràcies a ells, té nom i és el què és.

Hem aconseguit que tot el poble es senti unit. Tothom prendrà part en ella. Una sola idea domina: Demostrar als nostres avis que de veritat els estimem. Per això agraïm sincerament l'entusiasme que tothom està demostrant, la col·laboració desinteressada del nostre Sr. Regent, promotor de la mateixa, i finalment del grup escènic local que durant l'any, amb sacrifici i abnegació, ha anat recollint fons econòmics perquè la diada resulti esplendorosa.

«Millorem les nostres llars!» Aquesta és la consigna de tot el jovent de la Comarca. Crec que el nostre poble comença bé. Per les arrels, per la soca de la família. Venerant els avis, ens millorarem nosaltres; es milloraran tots els membres de la família... Amor als avis! Estic segur que no s'acabarà tot en un dia de festa, sinó que, tant el jove com la noia, portarà fonament gravada en el cor la consigna de «Millorem les nostres llars», posada per damunt de tot el nostre esforç i amor per aconseguir-ho, essent fidels a Crist, i portant sempre als llavis la rialla ampla d'un cor pur que estima.

Valeri Llonch

Sant Antoni de Vilamajor

En un joliu conreu de la pagesia vallesana, prop de la boscuria que puja cap al Montseny, hem sembrat en ple hivern la llavor de la joventut, l'hem regada cada setmana amb l'aigua viva dels cercles d'estudi, l'hem treballada amb constància, no escatimant atractius d'esbargiment, i, ara, al final de curs, ens hem trobat davant una planta ufanesa que ha esclatat una bonica flor perfumada: la Setmana de Joventut.

Quina il·lusió veure uns programes llampants que ens criden a la festa!

Joves i noies ens hi hem llançat amb nostre alegria per a escoltar al·licionaments profitosos. Primerament, un venerable rector ens ha ensenyat de quina manera aquella planta donarà bons fruits. Un metge eminent, tècnic en el guariment de malures juvenívoles, ens ha fet veure els perills dels paràsits i males herbes que xuclen la saba de la planta benivolguda. Un jove, entusiasmat amb la bondat d'aquesta planta, ens ha dit com l'hem de fer créixer gerda i vigorosa. Una gentil senyoreta ens ha descobert la bellesa i l'alegria que ofereix aquesta flor jovençana. Més tard, ha vingut un consiliari, de paraula amable i convincent, per a explicar-nos que l'havíem de conrear amb amor i sacrifici. Per últim, ens hem trobat reunits a la taula del Pare per tal de menjar el Pa de vida que engendra verges i enforteix l'esperit. Era la Jornada de Sector. En mig de tantes flors de joventut, quina joia tan immensa! Tot era bellugueig; competicions de destresa amb la pilota a les mans; el toc festiu de «la dansa més bella de totes les danses que es fan i es desfan»; animació i curiositat davant una exposició de treballs i valors culturals del nostre joventut... Aires de festa sonaven arreu, i, damunt de domasses voleiant pels balcons, triomfava l'esperancadora llegenda: «Millorem les nostres llars».

CAFE-RESTAURANTE SALAMERO

Centro Católico - Teléfono 701

Meriendas Helados
Refrescos Batidos
y Desayunos P O L O S

Café de Calidad - Licores de marca

Alquiler de toda clase de servicio para
Banquetes y Fiestas familiares

COLMADO

Luis Prat

Especialidad del
«típico carquinyoli»
de Vilamajor

Nueva, 9 - San Antonio de Vilamajor

Un buen café...

Café del Centro

Francisco Armengol

San Antonio de Vilamajor

Només una elecció reflexiva, fonamentada en el mutu coneixement i en la comprensió mútua, decidida, amb un ferm acte de la voluntat, després d'examinar-se, d'aconsellar-se i de pregar...

Només un prometatge entès com un esforç de millorament personal i de penetració mútua, i no com un temps de diversió; entès com una etapa de tensió ben portada entre l'obertura a l'altra i l'ascètica del sentiment...

Només un amor pastat de generositat, un amor creixent i mútuament enriquidor, entès com a realització de la pròpia personalitat en tots els ordres, un amor que, a través de l'altre, porta a l'autor de l'amor...

Farem de la nostra llar una font de joia i de santedat, una cèl·lula viva d'Església on prenen vida natural i sobrenatural nous adoradors de Déu, i una llavor d'esperança per a la nostra societat.

**preparemos hoy
nuestro hogar de mañana**

**«Millorem
les
nostres llars»**